

**เอกสารปรับแก้จากการประชุมเชิงปฏิบัติการ
คณะกรรมการ ครั้งที่ 1 วันที่ 27 เมษายน 2555**

- ร่าง -

แผนพัฒนาสถิติสาขาแรงงาน

พ.ศ. 2555-2558

จัดทำโดย

คณะกรรมการสถิติสาขาแรงงาน

สารบัญ

	หน้า
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ที่มาของแผนพัฒนาสถิติสาขาแรงงาน	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการจัดทำแผนพัฒนาสถิติสาขาแรงงาน	4
1.3 แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาสถิติรายสาขา	4
1.4 ขอบเขตของสาขาแรงงาน	5
บทที่ 2 สถานการณ์ แนวโน้ม นโยบายและยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสาขาแรงงาน	8
2.1 สถานการณ์และแนวโน้มการพัฒนาสาขาแรงงาน	8
2.2 นโยบายและยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสาขาแรงงาน	9
บทที่ 3 ผังสถิติทางการสาขาแรงงาน	31
3.1 แนวคิดในการจัดโครงสร้างสถิติทางการสาขาแรงงาน	32
3.2 ผังสถิติทางการสาขาแรงงาน	33
บทที่ 4 สถานการณ์และแนวทางการพัฒนาสถิติทางการสาขาแรงงาน	54
4.1 สถานการณ์และแนวทางการพัฒนาการผลิตสถิติทางการสาขาแรงงาน	
4.2 สถานการณ์และแนวทางการพัฒนาความพร้อมของหน่วยสถิติ	
4.3 แผนปฏิบัติการพัฒนาสถิติทางการสาขาแรงงาน พ.ศ. 2555-2558	

บรรณานุกรม

ภาคผนวก

ทะเบียนสถิติทางการ

ทะเบียนหน่วยสถิติ

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาของแผนพัฒนาสถิติสาขาแรงงาน

ประเทศไทยเริ่มมีการดำเนินงานเกี่ยวกับสถิติของประเทศมาประมาณ 100 ปี โดยมีสำนักงานสถิติแห่งชาติเป็นหน่วยงานหลักในการผลิตสถิติซึ่งส่วนใหญ่เป็นสถิติจากการสำรวจ นอกจากนั้นยังมีหน่วยงานภาครัฐจำนวนมากที่ผลิตสถิติจากระบบการรายงานและงานทะเบียนที่เกี่ยวข้องกับภารกิจและการดำเนินงานของหน่วยงาน แม้ว่าการผลิตสถิติภายใต้ระบบดังกล่าวได้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง แต่ก็เป็นการพัฒนาภายใต้ข้อจำกัดด้านบุคลากร งบประมาณ ฯลฯ ที่แตกต่างกัน ส่งผลให้เกิดความเหลื่อมล้ำด้านมาตรฐานและคุณภาพของงานด้านสถิติ และในบางกรณีก็มีความซ้ำซ้อนและสิ้นเปลือง สำนักงานสถิติแห่งชาติจึงได้จัดทำแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554 - 2558 ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 28 ธันวาคม พ.ศ. 2553 นับเป็นแผนแม่บทระบบสถิติฉบับแรกของประเทศ มีเป้าหมายประสงค์ที่จะพัฒนาระบบสถิติของประเทศให้เข้มแข็งและก้าวหน้าอย่างเป็นระบบเพื่อให้สถิติเป็นฐานสำคัญของการพัฒนาประเทศ

ยุทธศาสตร์ของแผนแม่บทระบบสถิติฯ คือ

- การบริหารจัดการระบบสถิติอย่างมีประสิทธิภาพโดยมีเครื่องมือที่สำคัญคือแผนพัฒนาสถิติสาขาต่างๆ (แผนพัฒนาสถิติรายสาขา)
- การพัฒนาสถิติให้มีมาตรฐาน โดยมีเครื่องมือสำคัญคือแนวทางการปฏิบัติที่ดีสำหรับการผลิตสถิติและการประเมินคุณภาพสถิติ
- การให้บริการสถิติอย่างทั่วถึง โดยมีเครื่องมือสำคัญคือระบบการเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนสถิติระหว่างหน่วยงานต่างๆ

กลไกสำคัญในการขับเคลื่อนการดำเนินงานตามแผนแม่บทระบบสถิติฯ คือคณะกรรมการจัดระบบสถิติประเทศไทย 3 ด้าน (ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม) ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 3 พฤษภาคม พ.ศ. 2554 และคณะอนุกรรมการสถิติสาขาต่างๆ รวม 21 คณะ ซึ่งรัฐมนตรีกระทรวงเทคโนโลยีและสารสนเทศในฐานะประธานคณะกรรมการฯ ได้มีคำสั่งแต่งตั้งเมื่อวันที่ 24 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2555 ตามมติของคณะกรรมการฯ ในการประชุมครั้งที่ 1/2555 เมื่อวันที่ 20 มกราคม พ.ศ. 2555

คณะอนุกรรมการสถิติรายสาขามีภารกิจในการยกร่างแผนพัฒนาสถิติรายสาขาและกำกับการดำเนินงานพัฒนาสถิติรายสาขาให้เป็นไปตามแผนฯ รายงานความก้าวหน้า ปัญหาอุปสรรค และจัดทำรายงานผลการดำเนินงานสถิติรายสาขาประจำปีเสนอต่อคณะกรรมการฯ

คณะอนุกรรมการสถิติรายสาขา 21 คณะ ประกอบด้วย

คณะอนุกรรมการสถิติด้านสังคม

- 1) ประชากรศาสตร์ ประชากรและเคหะ
- 2) แรงงาน
- 3) การศึกษา
- 4) ศาสนาและวัฒนธรรม
- 5) สุขภาพ
- 6) สวัสดิการสังคม
- 7) หญิงและชาย
- 8) รายได้และรายจ่ายของครัวเรือน
- 9) ยุติธรรม ความมั่นคง การเมืองและการปกครอง

คณะอนุกรรมการสถิติด้านเศรษฐกิจ

- 10) บัญชีประชาชาติ
- 11) เกษตร และประมง
- 12) อุตสาหกรรม
- 13) พลังงาน
- 14) การค้า และราคา
- 15) ขนส่ง และโลจิสติกส์
- 16) เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
- 17) การท่องเที่ยวและการกีฬา
- 18) การเงิน การธนาคาร และการประกันภัย
- 19) การคลัง
- 20) วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิทธิบัตร

คณะอนุกรรมการสถิติด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- 21) ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

1.2 วัตถุประสงค์ของการจัดทำแผนพัฒนาสถิติสาขาแรงงาน

แผนพัฒนาสถิติรายสาขา (รวมสาขาแรงงาน) คือ เครื่องมือสำคัญในการบริหารจัดการเพื่อให้

- ประเทศมีข้อมูลสถิติที่สำคัญจำเป็นต่อการวิเคราะห์สถานการณ์แนวโน้ม เพื่อวางแผนและประเมินผลการพัฒนาในแต่ละสาขา
- หน่วยสถิติต่างๆ และบุคลากรมีสมรรถนะเพิ่มขึ้นด้านการจัดทำข้อมูลและการจัดทำสถิติ
- ประชาชนเข้าใจและเข้าถึงสถิติสาขาต่างๆ ได้สะดวกรวดเร็ว

แผนพัฒนาสถิติรายสาขามีองค์ประกอบสำคัญคือ “ผังสถิติทางการ” ที่กำหนดรายการสถิติที่สำคัญจำเป็นต่อการวางแผนและติดตามผลการพัฒนาระดับประเทศและสาขา พร้อมทั้งกำหนดหน่วยสถิติที่รับผิดชอบผลิตและพัฒนาสถิติดังกล่าว กำหนดยุทธศาสตร์หรือแนวทางการพัฒนาการผลิต การเผยแพร่ และการใช้ประโยชน์สถิติ รวมทั้งวิเคราะห์ข้อจำกัดและแนวทางการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน แนวทางการพัฒนาสมรรถนะของหน่วยงานสถิติต่างๆ การสนับสนุนทรัพยากรและการสนับสนุนด้านอื่นๆ ที่จำเป็น

แผนพัฒนาสถิติรายสาขามีกรอบระยะเวลา 5 ปี และใช้เป็นกรอบการรายงานผลการดำเนินงานประจำปีของคณะกรรมการสถิติสาขาต่างๆ ต่อคณะกรรมการจัดระบบสถิติ 3 ด้าน

1.3 แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาสถิติรายสาขา

การจัดทำแผนพัฒนาสถิติรายสาขา (รวมสาขาแรงงาน) ประกอบด้วยขั้นตอนต่างๆ ดังนี้

1) ศึกษา นิยาม ขอบเขต และความสำคัญของสถิตินั้นๆ จากกฎหมายที่เกี่ยวข้อง การให้คำนิยามที่เกี่ยวข้อง โดยพิจารณาแนวทางการจัดจำแนกข้อมูลของสำนักงานสถิติประเทศต่างๆ และองค์การระหว่างประเทศ เช่น สหประชาชาติ ธนาคารโลก มาตรฐานการจัดจำแนกประเภทของสหประชาชาติ (UNACC, Administrative Committee on Coordination Programme Classification) เพื่อนำมาปรับใช้เหมาะสมกับบริบทของประเทศไทย

2) ศึกษาตัวอย่างโครงสร้างและการจัดหมวดหมู่รายการสถิติแต่ละสาขา ตลอดจนรายการสถิติจากประเทศต่างๆ เพื่อนำแนวคิดที่เหมาะสมมากำหนดโครงสร้างหมวดหมู่สถิติรายสาขาของประเทศไทย

3) ศึกษาด้านอุปสงค์ ได้แก่ การศึกษาสถานการณ์และแนวโน้มการพัฒนาสาขา นโยบายและยุทธศาสตร์ระดับประเทศและระดับสาขาที่เกี่ยวข้อง อาทิ รัฐธรรมนูญ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนบริหารราชการแผ่นดิน แผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการระดับกระทรวง เป้าหมายและตัวชี้วัดระดับสากล และประเทศ เพื่อให้ทราบความต้องการสถิติที่สำคัญ

4) ศึกษาด้านอุปทาน ได้แก่ การศึกษารายการข้อมูลสถิติเกี่ยวกับสาขานั้นๆ ที่มีการจัดทำในปัจจุบัน โดยสืบค้นจากแหล่งต่างๆ อาทิ ระบบฐานข้อมูลของหน่วยงาน รายงานสถิติประจำปีของหน่วยงาน รายงานสถิติประจำปีของสำนักงานสถิติแห่งชาติ และเว็บไซต์หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

5) คัดเลือกรายการสถิติที่มีความสำคัญจำเป็นต่อการกำหนดนโยบายและติดตามความก้าวหน้าของสถานการณ์การพัฒนาให้เป็น “สถิติทางการ” และจัดหมวดหมู่ตามโครงสร้างที่กำหนด

6) จัดทำ “ผังสถิติทางการ” ซึ่งแสดงหมวดหมู่ และรายการสถิติทางการ ความถี่ในการเผยแพร่ และหน่วยงานรับผิดชอบ ทั้งนี้สถิติทางการบางรายการอาจจะยังไม่มีการผลิต หรือขาดหน่วยงานที่รับผิดชอบในปัจจุบัน หรือมีหลายหน่วยงานที่ผลิตกันอย่างซ้ำซ้อน ซึ่งคณะอนุกรรมการฯ จะมีการทบทวนการพิจารณากำหนดหน่วยงานรับผิดชอบให้ชัดเจน

7) วิเคราะห์สถานการณ์การผลิต ระบบการบริหารจัดการและเผยแพร่สถิติ และจัดทำยุทธศาสตร์/แนวทางการพัฒนาสถิติรายสาขา

1.4 ขอบเขตของสาขาแรงงาน

เพื่อให้การจัดทำผังสถิติสาขาแรงงานครอบคลุมข้อมูลแรงงานทุกมิติ จึงอาศัยแนวทางการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ ยุทธศาสตร์สาขาที่เกี่ยวข้อง และหลักการส่งเสริมงานที่มีคุณค่า (Decent Work), ILO ซึ่งให้ความสำคัญกับผู้ทำงานทุกคน ทุกสถานที่ ทั้งหญิงและชาย ประกอบด้วย 4 หลัก มาจัดหมวดหมู่ข้อมูลในผังรวมสถิติสาขาแรงงาน ได้แก่

(1) หลักการและสิทธิขั้นพื้นฐานในการทำงาน (Fundamental Principles and Rights at work) ประกอบด้วย เสรีภาพในการรวมตัวและสิทธิในการเจรจาต่อรอง การจัดการใช้แรงงานบังคับ การจัดการใช้แรงงานเด็ก และการจัดการเลือกปฏิบัติ การส่งเสริมสิทธิโดยกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับและสถาบัน

(2) การสร้างงานที่มีคุณภาพและการส่งเสริมศักยภาพที่จะได้รับการจ้างงาน (Productive Employment) ประกอบด้วย การส่งเสริมการมีงานทำและการเพิ่มผลิตภาพแก่ผู้อยู่ในเศรษฐกิจนอกระบบ โดยการลงทุนด้านความรู้และทักษะ การสร้างงานที่มีคุณภาพโดยการพัฒนาสถานประกอบการและแก้ไขอุปสรรคต่างๆ เช่น การเข้าถึงเครดิต การตลาด การฝึกอบรม และกฎระเบียบที่ไม่เหมาะสมยากที่จะปฏิบัติตาม

(3) การคุ้มครองทางสังคม (Social Protection) ประกอบด้วย ความปลอดภัยในการทำงานและอาชีวอนามัย (Occupational Safety and Health) และการขยายและส่งเสริมการประกันทางสังคม (Social Security) ซึ่งรูปแบบการประกันทางสังคมที่ประสบความสำเร็จ จะต้องคำนึงถึงความต้องการของแรงงานนอกระบบกลุ่มต่างๆ ที่มีความหลากหลาย การกำหนดเงื่อนไขการจ่ายเงินสมทบ การให้ผลประโยชน์ทดแทน และการบริหารจัดการจำเป็นต้องพิจารณาให้เหมาะสม

(4) การสร้างความเข้มแข็งให้กับผู้มีผู้แทนและการมีสิทธิแสดงความคิดเห็น (Social Dialogue) ภาครัฐเป็นองค์ประกอบสำคัญในการกำหนดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการจัดตั้งองค์กรและผู้แทนของผู้อยู่ในเศรษฐกิจนอกระบบ รวมทั้งส่งเสริมหน้าที่ความเป็นผู้แทนขององค์กร นอกจากนี้ รัฐต้องตระหนักถึงบทบาทขององค์กรเหล่านี้ในฐานะเป็นผู้ที่สามารถเข้าร่วมหารือหรือมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายที่เกี่ยวข้องกับแรงงานนอกระบบ และสนับสนุนให้มีกลไกการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องเพื่อนำไปสู่การจัดตั้งองค์กรแรงงาน

นอกระบบ สหภาพแรงงาน องค์การนายจ้าง รวมทั้งกลุ่มเจรจาต่อรองร่วมกับภาครัฐในรูปแบบต่างๆ ที่เหมาะสมกับแรงงานนอกระบบ¹

คำนิยามด้านแรงงาน โดยกระทรวงแรงงานได้ให้ความหมายดังนี้

- แรงงาน** หมายถึง กำลังแรงงานที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป เป็นผู้มีงานทำ ผู้ว่างงานและผู้รอฤดูกาล ทั้งในและนอกระบบ รวมทั้งแรงงานคนพิการและแรงงานสูงอายุ
- ศักยภาพ** หมายถึง ความสามารถในการทำงานที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานในระดับมาตรฐานสากล ซึ่งเป็นปัจจัยที่สนับสนุนขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

ความมั่นคง หมายถึง แรงงาน

1. มีหลักประกันที่ดี
2. มีโอกาสในการทำงาน
3. ได้รับการคุ้มครองสิทธิตามกฎหมาย
4. มีสภาพการจ้างที่เป็นธรรม
5. มีสภาพแวดล้อมและสภาพการทำงานที่มีความปลอดภัย
6. มีแรงงานสัมพันธ์ที่ดี
7. ได้รับสวัสดิการแรงงานที่เหมาะสม

คุณภาพชีวิตที่ดี หมายถึง แรงงานมีความมั่นคงและมีความสุขในการทำงาน

¹ รายงานฉบับสมบูรณ์โครงการศึกษาการจัดทำแผนแม่บทสถิติทางสังคม(ด้านแรงงานและสวัสดิการสังคม)

บทที่ 2

สถานการณ์ แนวโน้ม นโยบายและยุทธศาสตร์ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา สาขาแรงงาน

2.1 สถานการณ์และแนวโน้มการพัฒนาสาขาแรงงาน

เศรษฐกิจไทยมีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างการผลิตอย่างต่อเนื่อง จากรูปแบบการใช้แรงงานและทุนในสัดส่วนที่มีแรงงานเข้มข้นไปสู่การผลิตที่ใช้ทุนเข้มข้นมากขึ้น เมื่อเทียบกับอดีต โดยเปลี่ยนแปลงจากการผลิตเพื่อเลี้ยงตนเองมาเป็นผลิตเพื่อการค้า เปลี่ยนจากการส่งออกสินค้าขั้นปฐมมาเป็นการแปรรูปผลิตผลทางการเกษตร เปลี่ยนจากการนำเข้าสินค้าฟุ่มเฟือยมาเป็นสินค้าทุนและน้ำมัน เปลี่ยนจากที่ค้าขายเฉพาะภายในประเทศเป็นแบบเปิดค้าขายกับนานาประเทศ และเปลี่ยนจากการค้าขายกับประเทศเพื่อนบ้านเป็นประเทศที่อยู่ห่างไกลออกไป เป็นต้น การปรับโครงสร้างการผลิตเหล่านี้ เป็นผลต่อการปรับตัวในตลาดแรงงานด้วย ดังนั้น หากรัฐบาลต้องการพัฒนาประเทศให้มีความเจริญเติบโตเพิ่มขึ้นมากเท่าใดก็จำเป็นที่จะต้องอาศัยแรงงานที่มีคุณภาพและปริมาณที่เพียงพอมากขึ้นเท่านั้น ซึ่งจากผลของการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมรวมทั้งการวางแผนประชากรที่ผ่านมาของรัฐบาลทำให้เกิดปัญหาความขัดแย้งทางด้านแรงงาน คือระบบเศรษฐกิจมีความต้องการแรงงานเพิ่มขึ้นตามการขยายตัวของเศรษฐกิจ ในขณะที่แนวโน้มของกำลังแรงงานมีน้อยลงเนื่องจากอัตราการเพิ่มของประชากรของไทยอยู่ต่ำกว่าร้อยละ 1 ทำให้ไทยเป็นประเทศที่ก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ส่งผลให้ตลาดแรงงานมีความตึงตัวและมีแนวโน้มขาดแคลนแรงงานในระดับต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งระดับล่าง ในขณะเดียวกันการพัฒนาระบบอุดมศึกษาที่ขยายตัวทางด้านปริมาณอย่างรวดเร็วทำให้แรงงานระดับสูงหลายสาขาประสบปัญหาการว่างงานจำนวนมากในขณะเดียวกันการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของประเทศสมาชิกอาเซียน 10 ประเทศ ได้แก่ อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย บรูไน เวียดนาม ลาว กัมพูชา และพม่า ทำให้เกิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน หรือ ASEAN Economic Community (AEC) โดยมีเป้าหมายที่จะดำเนินการให้สำเร็จล่วงหน้าภายใน พ.ศ. 2558 (ค.ศ. 2015) เพื่อสร้างให้อาเซียนเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน และมีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน เงินทุน รวมทั้งแรงงานฝีมือเสรี ซึ่งการเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมือเสรีนั้น เป็นการแสวงหาความร่วมมือที่จะสร้างมาตรฐานที่ชัดเจนของแรงงานฝีมือ และอำนวยความสะดวกให้กับแรงงานฝีมือที่มีคุณสมบัติตามมาตรฐานที่กำหนดให้สามารถเคลื่อนย้ายไปทำงานในกลุ่มสมาชิกได้ง่ายขึ้น สำหรับความตกลงขั้นต้นประเทศสมาชิกกำหนดที่จะเปิดเสรีในตลาดแรงงานทักษะหรือแรงงานฝีมือนำร่องก่อนในกลุ่มบริการเร่งรัด 4 สาขา คือ ท่องเที่ยว สุขภาพ การเงิน และเทคโนโลยีสารสนเทศ

จากสถานการณ์ดังกล่าวจะทำให้มีความต้องการแรงงานในสาขาอาชีพที่สอดคล้องกับการแข่งขันเสรีทางการค้ากับต่างประเทศเพิ่มขึ้น และส่งผลให้แรงงานมีความสำคัญต่อการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องเร่งพัฒนาคุณภาพและศักยภาพของแรงงานไทยให้มีความชำนาญในด้านต่าง ๆ เพื่อรองรับการขยายตัวทั้งทางเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมของประเทศไทยให้สามารถก้าวไปสู่ความเป็นสากลได้ในอนาคต² ภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม

² การประมาณความต้องการแรงงานของไทยปี 2553-2558 พรพิมล ดันเจริญผล

แห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550 – 2554) ได้กำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศที่ยั่งยืน “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” และอัญเชิญ “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” มาเป็นแนวทางปฏิบัติเพื่่มุ่งสู่ “สังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน” ซึ่งได้ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาคนและสังคมไปพร้อมกัน โดยเฉพาะการพัฒนาคุณภาพของคนที่เป็นเป้าหมายสุดท้ายของการพัฒนากระทรวงแรงงานในฐานะที่มีภารกิจที่จะต้องดูแลชีวิตความเป็นอยู่ของผู้ใช้แรงงานในระบบประมาณ 10 ล้านคน และจะขยายความคุ้มครองไปสู่แรงงานนอกระบบอีกประมาณ 23 ล้านคนรวมทั้งการส่งเสริมให้ประชาชนอีกไม่น้อยกว่า 4 ล้านคน ได้มีงานทำ หรือมีความรู้ ทักษะ ความสามารถมีโอกาสได้งานทำ มีรายได้เพิ่มขึ้นอีกส่วนหนึ่ง โดยการฝึกอาชีพ พัฒนาฝีมือ จัดหางาน และแนะแนวอาชีพให้แก่ผู้ว่างงาน นักเรียน นักศึกษา หรือผู้ต้องการเปลี่ยนงาน ประมาณ 1 ล้านคน ตลอดจนแรงงานสูงอายุและแรงงานพิการอีกจำนวนหนึ่งที่จะต้องเข้าไปดูแลช่วยเหลือ โดยมีเป้าหมายสุดท้ายของการดำเนินงานก็คือ เพื่อให้มีอัตราการว่างงานต่ำที่สุด แรงงานมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความมั่นคงปลอดภัยในการทำงาน และทำให้มีแรงงานที่มีศักยภาพในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางภาคอุตสาหกรรมของประเทศ³

2.2 นโยบายและยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสาขาแรงงาน

2.2.1 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 ได้ระบุถึงสิทธิด้านแรงงานดังนี้

มาตรา 28 บุคคลย่อมอ้างศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์หรือใช้สิทธิและเสรีภาพของตนได้เท่าที่ไม่ละเมิดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลอื่น ไม่เป็นปฏิปักษ์ต่อรัฐธรรมนูญ หรือไม่ขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน

บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญนี้รับรองไว้ สามารถยกบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้เพื่อใช้สิทธิทางศาลหรือยกขึ้นเป็นข้อต่อสู้คดีในศาลได้

บุคคลย่อมสามารถใช้สิทธิทางศาลเพื่อบังคับให้รัฐต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติในหมวดนี้ได้โดยตรง หากการใช้สิทธิและเสรีภาพในเรื่องใดมีกฎหมายบัญญัติรายละเอียดแห่งการใช้สิทธิและเสรีภาพตามที่รัฐธรรมนูญนี้รับรองไว้แล้ว ให้การใช้สิทธิและเสรีภาพในเรื่องนั้นเป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ

บุคคลย่อมมีสิทธิได้รับการส่งเสริม สนับสนุน และช่วยเหลือจากรัฐ ในการใช้สิทธิตามความในหมวดนี้

มาตรา 38 การเกณฑ์แรงงานจะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เฉพาะเพื่อประโยชน์ในการป้องกันภัยพิบัติสาธารณะอันมีมาเป็นการฉุกเฉิน หรือโดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายซึ่งให้กระทำได้ในระหว่างเวลาที่ประเทศอยู่ในภาวะสงครามหรือการรบ หรือในระหว่างเวลาที่มีประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินหรือประกาศใช้กฎอัยการศึก

³ แผนปฏิรูปราชการ 4 ปี กระทรวงแรงงาน (พ.ศ. 2552 - 2555)

มาตรา 43 บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการประกอบกิจการหรือประกอบอาชีพและการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรม

การจำกัดเสรีภาพตามวรรคหนึ่งจะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เฉพาะเพื่อประโยชน์ในการรักษาความมั่นคงของรัฐหรือเศรษฐกิจของประเทศ การคุ้มครองประชาชนในด้านสาธารณสุข โภค การรักษาความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน การจัดระเบียบการประกอบอาชีพ การคุ้มครองผู้บริโภค การผังเมือง การรักษาทรัพยากรธรรมชาติหรือสิ่งแวดล้อม สวัสดิภาพของประชาชน หรือเพื่อป้องกันการผูกขาดหรือขัดขวางไม่เป็นธรรมในการแข่งขัน

มาตรา 44 บุคคลย่อมมีสิทธิได้รับหลักประกันความปลอดภัยและสวัสดิภาพในการทำงาน รวมทั้งหลักประกันในการดำรงชีพทั้งในระหว่างการทำงานและเมื่อพ้นภาวะการทำงาน ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ

มาตรา 53 บุคคลซึ่งมีอายุเกินหกสิบปีบริบูรณ์และไม่มีรายได้เพียงพอแก่การยังชีพ มีสิทธิได้รับสวัสดิการ สิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะอย่างสมศักดิ์ศรี และความช่วยเหลือที่เหมาะสมจากรัฐ

มาตรา 54 บุคคลซึ่งพิการหรือทุพพลภาพ มีสิทธิเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากสวัสดิการ สิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะ และความช่วยเหลือที่เหมาะสมจากรัฐบุคคลวิกลจริตย่อมได้รับความช่วยเหลือที่เหมาะสมจากรัฐ

มาตรา 58 บุคคลย่อมมีสิทธิมีส่วนร่วมในกระบวนการพิจารณาของเจ้าหน้าที่ของรัฐในการปฏิบัติราชการทางปกครองอันมีผลหรืออาจมีผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของตน

มาตรา 64 บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการรวมกันเป็นสมาคม สหภาพ สหพันธ์ สหกรณ์ กลุ่มเกษตรกร องค์การเอกชน องค์การพัฒนาเอกชน หรือหมู่คณะอื่น

ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐย่อมมีเสรีภาพในการรวมกลุ่มเช่นเดียวกับบุคคลทั่วไป แต่ทั้งนี้ต้องไม่กระทบประสิทธิภาพในการบริหารราชการแผ่นดินและความต่อเนื่องในการจัดทำบริการสาธารณะ ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ

การจำกัดเสรีภาพตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง จะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เฉพาะเพื่อคุ้มครองประโยชน์ส่วนรวมของประชาชน เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือเพื่อป้องกันมิให้มีการผูกขาดตัดตอนในทางเศรษฐกิจ

มาตรา 82 รัฐต้องส่งเสริมสัมพันธ์ไมตรีและความร่วมมือกับนานาประเทศ และพึงถือหลักในการปฏิบัติต่อกันอย่างเสมอภาค ตลอดจนต้องปฏิบัติตามสนธิสัญญาด้านสิทธิมนุษยชนที่ประเทศไทยเป็นภาคี รวมทั้งตามพันธกรณีที่ได้กระทำไว้กับนานาประเทศและองค์การระหว่างประเทศ

รัฐต้องส่งเสริมการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวเกี่ยวกับนานาประเทศ ตลอดจนต้องให้ความคุ้มครองและดูแลผลประโยชน์ของคนไทยในต่างประเทศ

มาตรา 83 รัฐต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการดำเนินการตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

มาตรา 84 รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านเศรษฐกิจ ดังต่อไปนี้

(1) สนับสนุนระบบเศรษฐกิจแบบเสรีและเป็นธรรมโดยอาศัยกลไกตลาด และสนับสนุนให้มีการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน โดยต้องยกเลิกและละเว้นการตรากฎหมายและกฎเกณฑ์ที่ควบคุมธุรกิจซึ่งมีบทบัญญัติที่ไม่สอดคล้องกับความจำเป็นทางเศรษฐกิจ และต้องไม่ประกอบกิจการที่มีลักษณะเป็นการแข่งขันกับเอกชน เว้นแต่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการรักษาความมั่นคงของรัฐ รักษาผลประโยชน์ส่วนรวม หรือการจัดให้มีสาธารณูปโภค

(2) สนับสนุนให้มีการใช้หลักคุณธรรม จริยธรรม และหลักธรรมาภิบาล ควบคู่กับการประกอบกิจการ

(3) ควบคุมให้มีการรักษาวินัยการเงินการคลังเพื่อสนับสนุนเสถียรภาพและความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ปรับปรุงระบบการจัดเก็บภาษีอากรให้มีความเป็นธรรมและสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสภาพเศรษฐกิจและสังคม

(4) จัดให้มีการออมเพื่อการดำรงชีพในยามชราแก่ประชาชนและเจ้าหน้าที่ของรัฐอย่างทั่วถึง

(5) กำกับให้การประกอบกิจการมีการแข่งขันอย่างเสรีและเป็นธรรม ป้องกันการผูกขาดตัดตอนไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม และคุ้มครองผู้บริโภค

(6) ดำเนินการให้มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม คุ้มครอง ส่งเสริมและขยายโอกาสในการประกอบอาชีพของประชาชนเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจ รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นและภูมิปัญญาไทย เพื่อใช้ในการผลิตสินค้า บริการ และการประกอบอาชีพ

(7) ส่งเสริมให้ประชากรวัยทำงานมีงานทำ คุ้มครองแรงงานเด็กและสตรี จัดระบบแรงงานสัมพันธ์และระบบไตรภาคีที่ผู้ทำงานมีสิทธิเลือกผู้แทนของตน จัดระบบประกันสังคม รวมทั้งคุ้มครองให้ผู้ทำงานที่มีคุณค่าอย่างเดียวกันได้รับค่าตอบแทน สิทธิประโยชน์ และสวัสดิการที่เป็นธรรมโดยไม่เลือกปฏิบัติ

(9) ส่งเสริม สนับสนุน และคุ้มครองระบบสหกรณ์ให้เป็นอิสระ และการรวมกลุ่มการประกอบอาชีพหรือวิชาชีพตลอดทั้งการรวมกลุ่มของประชาชนเพื่อดำเนินกิจการด้านเศรษฐกิจ

มาตรา 87 รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน ดังต่อไปนี้

(1) ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่น

(2) ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตัดสินใจทางการเมือง การวางแผนพัฒนาทางเศรษฐกิจ และสังคม รวมทั้งการจัดทำบริการสาธารณะ

(4) ส่งเสริมให้ประชาชนมีความเข้มแข็งในทางการเมือง และจัดให้มีกฎหมายจัดตั้งกองทุนพัฒนาการเมืองภาคพลเมืองเพื่อช่วยเหลือการดำเนินกิจกรรมสาธารณะของชุมชน รวมทั้งสนับสนุนการดำเนินการของกลุ่มประชาชนที่รวมตัวกันในลักษณะเครือข่ายทุกรูปแบบให้สามารถแสดงความคิดเห็นและเสนอความต้องการของชุมชนในพื้นที่

2.2.2 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ.2555-2558)

ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม มุ่งสร้างภูมิคุ้มกันตั้งแต่ระดับปัจเจก ครอบครัว และชุมชน เพื่อให้เป็นสังคมที่มีคุณภาพ สามารถปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงและบริหารจัดการความเสี่ยงได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยให้ความสำคัญกับการสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมให้ทุกคน ในสังคมไทยสามารถเข้าถึงบริการทางสังคมที่มีคุณภาพ ได้รับการคุ้มครองทางสังคมที่ครอบคลุมทั่วถึงและมีคุณภาพเท่าเทียมกัน มีโอกาสเข้าถึงทรัพยากรและโครงสร้างพื้นฐานในการสร้างอาชีพและรายได้ที่มั่นคง สามารถเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค ได้รับการคุ้มครองสิทธิผลประโยชน์และความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินอย่างเท่าเทียม และสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างมีศักดิ์ศรี ภายใต้ระบบบริหารจัดการภาครัฐที่โปร่งใส ยึดประโยชน์ส่วนรวม และเปิดโอกาสการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วนในกระบวนการพัฒนาประเทศ

เป้าหมายการพัฒนา

4.2.1 ลดช่องว่างรายได้ระหว่างกลุ่มคนและพื้นที่ต่างๆ รวมทั้งเสริมสร้างความแข็งแกร่งให้เศรษฐกิจฐานรากและสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้ผู้ประกอบการรายย่อยและชุมชน

4.2.2 ประชาชนได้รับการคุ้มครองทางสังคมที่มีคุณภาพและครอบคลุมอย่างทั่วถึง รวมทั้งมีความเท่าเทียมทางเพศมากขึ้น ทั้งในเรื่องรายได้ โอกาสทางอาชีพ และโอกาสในการดำรงตำแหน่งในระดับบริหารและระดับการตัดสินใจ

ตัวชี้วัด

4.3.1 สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มประชากรและพื้นที่

4.3.3 อัตราการเข้าสู่ตลาดแรงงานของผู้สูงอายุ สตรี และผู้พิการ

4.3.5 สัดส่วนผู้หญิงในระดับบริหารหรือในระดับการตัดสินใจทั้งในภาครัฐ ภาคธุรกิจเอกชน และภาคการเมืองในระดับชาติและระดับท้องถิ่น และช่องว่างรายได้ระหว่างแรงงานชายและหญิง

แนวทางการพัฒนา

5.1 การสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมให้ทุกคนในสังคมไทย และเสริมสร้างขีดความสามารถในการจัดการความเสี่ยงและสร้างโอกาสในชีวิตให้แก่ตนเอง

5.1.1 ปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้มีฐานการพัฒนาที่ครอบคลุมทั่วถึงและยั่งยืน พร้อมทั้งเศรษฐกิจฐานรากให้มีความหลากหลายและแข็งแกร่งมากขึ้น โดยการสร้างโอกาสเพื่อให้เกิดผู้ประกอบการใหม่ สนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลางขนาดย่อมและวิสาหกิจชุมชน และสร้างโอกาสอย่างเท่าเทียมในการเข้าถึงระบบตลาดในทุกระดับ สร้างงานในภาคอุตสาหกรรมและบริการมากขึ้นควบคู่ไปกับการเพิ่มผลิตภาพแรงงานและความสามารถในการคิดสร้างสรรค์เพื่อเป็นฐานในการสร้างรายได้อยู่ระดับและสร้างเสถียรภาพรายได้เกษตรกรพร้อมกับการพัฒนาอาชีพและแนวทางสร้างรายได้เสริมนอกฤดูกาล สนับสนุนการเข้าถึงทรัพยากรและแหล่งทุนในการประกอบอาชีพที่กว้างขวาง และกระจายการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้ทั่วถึงมากขึ้น ควบคู่กับการพัฒนาทักษะความสามารถทั้งด้านการผลิตและการบริหารจัดการรวม เพื่อเพิ่มโอกาสการประกอบสัมมาอาชีพที่หลากหลาย

5.1.4 ส่งเสริมการใช้สิทธิแรงงานขั้นพื้นฐานในสถานประกอบการ โดยเฉพาะ

ในด้านสุขภาพและความปลอดภัย ชั่วโมงการทำงาน การไม่เลือกปฏิบัติ ควบคู่กับการเปิดโอกาสการทำงานสำหรับผู้สูงอายุ สตรี และคนพิการได้ตามศักยภาพมากขึ้น มีการร่วมมือระดับภูมิภาคเพื่อการพัฒนาทักษะและการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของเยาวชน ผู้สูงอายุ สตรี และผู้พิการ การมีระบบค่าจ้างและสวัสดิการแรงงานที่เป็นธรรม การเพิ่มโอกาสทางการศึกษา การฝึกอบรมและการฝึกอบรมซ้ำของแรงงาน รวมทั้งปรับปรุงและพัฒนากฎเกณฑ์ด้านแรงงานและการบังคับใช้ให้เกิดประสิทธิผลเพื่อคุ้มครองแรงงานบนหลักสิทธิพื้นฐานและการเพิ่มผลิตภาพแรงงาน

5.1.5 ส่งเสริมบทบาทของภาคธุรกิจเอกชนในการเสริมสร้างความมั่นคง

ทางเศรษฐกิจและสังคมแก่คนในสังคมไทย โดยการรณรงค์และการให้ผลประโยชน์ทางภาษีสำหรับภาคธุรกิจที่ดำเนินกิจกรรมเพื่อรับผิดชอบต่อทางสังคมและวิสาหกิจเพื่อสังคม เป็นการสนับสนุนการสร้างความเป็นธรรมต่อแรงงานทั้งในด้านค่าจ้างแรงงาน ความปลอดภัยและคุณภาพของชีวิตการทำงานของแรงงานในทุกระดับ และการสร้างโอกาสและสนับสนุนการพัฒนาขีดความสามารถสำหรับกลุ่มสตรี ผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ด้อยโอกาสอื่นๆ รวมทั้งสร้างความตระหนักถึงความรับผิดชอบต่อสังคมและความเป็นธรรมต่อผู้บริโภค ชุมชนและสังคมส่วนรวม

5.1.7 พัฒนากลไกการให้ความช่วยเหลือประชาชนและผู้ประกอบการที่ได้รับ

ผลกระทบจากการดำเนินนโยบายตามข้อตกลงการค้าและการลงทุนเสรีระหว่างประเทศ ควบคู่ไปกับการสร้างภูมิคุ้มกัน โดยการเพิ่มความรู้และทักษะสำหรับแรงงานไทย สร้างโอกาสทางอาชีพและธุรกิจใหม่ๆ โดยความร่วมมือกับภาคธุรกิจเอกชนที่ได้รับผลประโยชน์ และให้การสนับสนุนด้านแหล่งเงินทุนที่จำเป็นในช่วงของการปรับตัวสู่อาชีพหรือการประกอบการใหม่ๆ รวมทั้งการยกระดับด้านเทคโนโลยีเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในบริบทใหม่สำหรับธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

5.1.8 ยกระดับคุณภาพของระบบการคุ้มครองทางสังคมให้ครอบคลุมทุกคน

อย่างทั่วถึง สอดคล้องกับความต้องการและความจำเป็น ด้วยการกำหนดนโยบาย มาตรการทางกฎหมายและทางสังคมในการจัดหลักประกันทางสังคมแก่แรงงานทั้งในระบบและนอกระบบอย่างเท่าเทียมและเป็นธรรม มีสวัสดิการแรงงานที่เหมาะสมกับการดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพ ควบคู่กับการพัฒนาระบบข้อมูลการให้ความคุ้มครองทางสังคมให้มีมาตรฐาน สามารถเชื่อมโยงกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน มุ่งเตรียมคนให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพคนไทยทุกช่วงวัยให้มีภูมิคุ้มกันเพื่อเข้าสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาเสริมสร้างศักยภาพของคนในทุกมิติให้มีความพร้อมทั้งด้านร่างกายที่สมบูรณ์แข็งแรง มีสติปัญญาที่รอบรู้และมีจิตใจที่สำนึกในคุณธรรม จริยธรรม มีความเพียร และรู้คุณค่าความเป็นไทย มีโอกาสและสามารถเรียนรู้ตลอดชีวิต ควบคู่กับการเสริมสร้างสภาพแวดล้อมในสังคมและสถาบันทางสังคมให้เข้มแข็งและเอื้อต่อการพัฒนาคน รวมทั้งส่งเสริมการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นให้เข้มแข็งและสามารถสร้างภูมิคุ้มกันให้คนในชุมชนและเป็นพลังทางสังคมในการพัฒนาประเทศ

เป้าหมายการพัฒนา

4.2.1 คนไทยทุกคนมีคุณภาพเพิ่มขึ้นทั้งทางร่างกาย จิตใจ และสติปัญญา รวมทั้งมีอนามัยการเจริญพันธุ์ที่เหมาะสมในทุกช่วงวัย

ตัวชี้วัด

4.3.2 คุณภาพคนโดยรวม

5) อัตราเพิ่มของผลิตภาพแรงงานเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 3.0 ต่อปี

แนวทางการพัฒนา

5.2 การพัฒนาคุณภาพคนไทยให้มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง มีการเรียนรู้สู่การปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง มีการส่งสมทุนทางปัญญา เชื่อมโยงการค้นคว้าวิจัยและพัฒนาสู่การเสริมสร้างขีดความสามารถในการประกอบสัมมาอาชีพ และการดำรงชีวิตที่เหมาะสมในแต่ละช่วงวัย

5.2.3 พัฒนากำลังแรงงานให้มีความรู้และสมรรถนะที่สอดคล้องกับโครงสร้างการผลิตและบริการบนฐานความรู้และเศรษฐกิจสร้างสรรค์ โดย

1) พัฒนากำลังแรงงานในภาคเกษตร โดยจัดระบบการศึกษาเพื่อสร้างเกษตรกรรุ่นใหม่ที่มีความรู้ความสามารถด้านการเกษตรที่ใช้ความรู้และเทคโนโลยีสมัยใหม่อย่างครบวงจร ทั้งการจัดหาพื้นที่ทำการเกษตรตามความถนัด มีแหล่งทุนสนับสนุน และมีทักษะความรู้ด้านธุรกิจและการตลาดควบคู่กับการสร้างจิตสำนึกและแรงจูงใจให้เยาวชนเข้าสู่อาชีพเกษตรกรรมอย่างมีศักดิ์ศรี เพื่อให้ภาคการเกษตรเป็นฐานการผลิตที่มีนัยของประเทศ

2) สนับสนุนการผลิตและพัฒนานักวิจัย ผู้สร้างและพัฒนานวัตกรรมในสาขาต่างๆ สร้างเครือข่ายนักวิจัยทั้งในและต่างประเทศ ตลอดจนต่อยอดสู่การสร้างสรรค่นวัตกรรมระดับสูงที่เชื่อมโยงองค์ความรู้ใหม่กับภูมิปัญญาวัฒนธรรมไทยสู่เศรษฐกิจสร้างสรรค์ เพื่อเพิ่มมูลค่าและคุณค่าของสินค้าและบริการที่สามารถใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์หรือเชิงสังคม โดยให้ความสำคัญในการพัฒนาการเรียนรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ตั้งแต่ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน การอาชีวศึกษาฐานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และระดับอุดมศึกษาอย่างต่อเนื่องและเชื่อมโยงกันเป็นระบบ รวมทั้งการส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมเพื่อต่อยอดไปสู่เศรษฐกิจสร้างสรรค์

3) พัฒนากำลังแรงงานระดับกลาง โดยเน้นการจัดการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อสร้างสรรค์ด้วยปัญญา การสร้างแรงจูงใจ ปลุกฝังค่านิยมในการเรียนสายอาชีพและการประกอบอาชีพอิสระ การยกระดับคุณภาพมาตรฐานอาชีวศึกษาให้ผู้เรียนมีสมรรถนะในการประกอบอาชีพที่เชื่อมโยงกับกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย และสอดคล้องกับความต้องการของสถานศึกษา รวมทั้งสร้างเครือข่ายการผลิตและพัฒนา กำลังแรงงานกับภาคส่วนต่างๆ โดยเฉพาะสถานประกอบการ สถาบันเฉพาะทาง ควบคู่กับการสร้างเครือข่ายการเรียนรู้กับนานาชาติ

4) จัดทำกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ โดยสร้างระบบความเชื่อมโยงระหว่างคุณวุฒิทางการศึกษาตามระดับการเรียนรู้กับคุณวุฒิวิชาชีพตามระดับความสามารถที่สอดคล้องกับความต้องการกำลังคนที่เทียบเคียงกับมาตรฐานสากล เพื่อให้แรงงานมีสมรรถนะและมีเส้นทางความก้าวหน้าในวิชาชีพที่ชัดเจน ตลอดจนสนับสนุนการเตรียมความพร้อมรองรับการเปิดเสรีด้านแรงงานภายใต้กรอบความร่วมมือประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอย่างเป็นรูปธรรม

5) เตรียมความพร้อมคนไทยในการรับประโยชน์และลดผลกระทบที่จะเข้ามาพร้อมกับการเข้าออกของแรงงานอย่างเสรี สร้างโอกาสและเพิ่มขีดความสามารถของคนไทยในการออกไปทำงานต่างประเทศ ยกย่องทักษะด้านอาชีพและทักษะด้านภาษา

6) เร่งปรับปรุงการบริหารจัดการแรงงานข้ามชาติให้เป็นระบบ ทั้งการจัดระเบียบแรงงานไร้ฝีมือ การดึงดูดแรงงานที่มีความรู้และทักษะสูงเข้ามาทำงานในประเทศ การพัฒนาระบบฐานข้อมูลของแรงงานข้ามชาติให้มีประสิทธิภาพและนำไปใช้ในการบริหารจัดการแรงงานได้อย่างเป็นรูปธรรม รวมทั้งการจัดบริการทางสังคมให้กับแรงงานข้ามชาติตามความเหมาะสมและเป็นธรรม

7) จัดให้มีการวางแผนและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในองค์กรภาครัฐอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง สร้างความชัดเจนในบทบาทและภาระงานของข้าราชการ พนักงาน และลูกจ้าง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของภาครัฐให้มีผลผลิตภาพสูงขึ้น รวมทั้งปรับปรุงระบบบริหารงานบุคคลให้เอื้อต่อการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และธรรมาภิบาลของภาครัฐ

ยุทธศาสตร์ที่ 4 ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ โดยใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี นวัตกรรม ความคิดสร้างสรรค์ ตลอดจนภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นพื้นฐานสำคัญในการขับเคลื่อนสู่การพัฒนาที่มีคุณภาพและยั่งยืน ภายใต้ปัจจัยสนับสนุนที่เอื้ออำนวยและระบบการแข่งขันที่เป็นธรรม เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันให้กับประเทศ มุ่งปรับโครงสร้างการค้าและการลงทุนให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดทั้งภายในและต่างประเทศ สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสาขาบริการที่มีศักยภาพบนพื้นฐานของนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ พัฒนาธุรกิจสร้างสรรค์และเมืองสร้างสรรค์ เพิ่มผลผลิตของภาคเกษตร และสร้างมูลค่าเพิ่มด้วยเทคโนโลยีและกระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พัฒนาภาคอุตสาหกรรมสู่อุตสาหกรรมฐานความรู้เชิงสร้างสรรค์ และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ สร้างความมั่นคงด้านพลังงาน ควบคู่ไปกับการปฏิรูปกฎหมาย และกฎ ระเบียบต่าง ๆ ทางเศรษฐกิจ และบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวมอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้เป็นฐานเศรษฐกิจของประเทศที่เข้มแข็งและขยายตัวอย่างมีคุณภาพ

เป้าหมาย

4.2.1 เศรษฐกิจขยายตัวอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน

1) เศรษฐกิจขยายตัวอย่างเหมาะสมและมีเสถียรภาพ และอัตราเงินเฟ้อเฉลี่ยไม่เกินร้อยละ 3.5 ต่อปี

2) ผลผลิตภาพการผลิตรวมเพิ่มขึ้นเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 3.0 ต่อปี

3) เพิ่มสัดส่วนมูลค่าภาคเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรให้ได้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 16.0 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ และเพิ่มสัดส่วนมูลค่าภาคบริการให้ได้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 50.0 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ รวมทั้งยกระดับอุตสาหกรรมสู่การผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ชุมชน และมีมูลค่าสูง

4) พัฒนาศักยภาพและบริการสร้างสรรค์ให้มีอัตราการขยายตัวไม่ต่ำกว่าร้อยละ 5.0 ต่อปี

ตัวชี้วัด

4.3.1 ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ

4.3.2 อัตราเงินเฟ้อ

4.3.3 ผลผลิตภาพการผลิตรวม

4.3.4 สัดส่วนของผลิตภัณฑ์มวลรวมสาขาเกษตร อุตสาหกรรม และบริการต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ

4.3.5 อัตราการขยายตัวของสินค้าและบริการสร้างสรรค์

แนวทางการพัฒนา

5.3 การพัฒนาความสามารถในการแข่งขันที่มีประสิทธิภาพ เท่าเทียม และเป็นธรรม
มีแนวทางการดำเนินงาน ดังนี้

5.3.2 พัฒนากำลังแรงงานและตลาดแรงงานให้สอดคล้องกับภาคการผลิตและบริการ โดย

1) เพิ่มขีดความสามารถของผู้จบการศึกษาในทุกระดับ โดยเฉพาะด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ให้มีมาตรฐานสอดคล้องกับความต้องการของสาขาเกษตร อุตสาหกรรม และบริการ เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงของตลาดแรงงานและความก้าวหน้าของเทคโนโลยี

2) ยกระดับคุณภาพกำลังแรงงาน โดยการดำเนินการร่วมกันทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และสถาบันการศึกษาและการฝึกอบรมในการต่อยอดความรู้ความสามารถให้มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง เพื่อเพิ่มผลิตภาพกำลังแรงงานและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ควบคู่กับการสนับสนุนการใช้ระบบคุณวุฒิวิชาชีพและระบบมาตรฐานฝีมือแรงงานที่มีความเชื่อมโยงกันทั้งระบบ มาตรฐานอาชีพและค่าตอบแทนที่เินไปตามความสามารถและสมรรถนะของก ำลังแรงงาน

3) จัดทำฐานข้อมูลแรงงานแห่งชาติเพื่อเป็นศูนย์รวมของข้อมูลตลาดแรงงานไทยทั้งในด้านกำลังแรงงานและความต้องการจำแนกตามรายสาขาเศรษฐกิจ ระดับการศึกษา และคุณวุฒิวิชาชีพ รวมทั้งข้อมูลแรงงานข้ามชาติที่เป็นระบบ เพื่อเป็นฐานข้อมูลที่ใช้ในการบริหารจัดการให้เกิดความสมดุลระหว่างกำลังแรงงานกับความต้องการในตลาดแรงงาน รวมทั้งเป็นฐานข้อมูลประกอบการตัดสินใจเชิงนโยบายแรงงาน เพื่อให้กำลังแรงงานได้ทำงานตามศักยภาพและขีดความสามารถซึ่งจะช่วยสนับสนุนการเพิ่มประสิทธิภาพและความยืดหยุ่นของกำลังแรงงาน

ยุทธศาสตร์ที่ 5 ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม มุ่งเชื่อมโยงมิติของการพัฒนาเศรษฐกิจภายในประเทศกับมิติของความร่วมมือกับประเทศในภูมิภาคต่างๆ บนพื้นฐานของการพึ่งพาซึ่งกันและกัน และมีภูมิคุ้มกันต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงจากภายนอก โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาฐานการผลิตและการลงทุนของประเทศให้เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านและภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ รวมทั้งเชื่อมโยงกับการผลิตในประเทศ พัฒนาความร่วมมือแบบหุ้นส่วนการพัฒนาที่ยั่งยืนบนพื้นฐานของผลประโยชน์ร่วมกันทั้งในระดับอนุภูมิภาค และภูมิภาค และสร้างปฏิสัมพันธ์ในความร่วมมือระหว่างประเทศอย่างสร้างสรรค์ เตรียมความพร้อมประเทศไทยในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ให้ความสำคัญกับการพัฒนากำลังคนในทุกภาคส่วนให้มีทักษะที่

ทันต่อการเปลี่ยนแปลง ควบคู่ไปกับการพัฒนาความเชื่อมโยงด้านขนส่งและระบบโลจิสติกส์ภายใต้กรอบร่วมมืออนุภูมิภาค ปรับปรุงกฎ ระเบียบการขนส่งคนและสินค้าเพื่อลดต้นทุนการดำเนินธุรกิจ และเสริมสร้างความเข้มแข็งของภาคีการพัฒนาภายในประเทศตั้งแต่ระดับชุมชนท้องถิ่นให้ก้าวทันการเปลี่ยนแปลง

เป้าหมาย

4.2.1 ระบบห่วงโซ่อุปทานในอนุภูมิภาคมีความเชื่อมโยงระหว่างกันเพื่อรองรับการพัฒนาทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง

4.2.2 ประเทศไทยมีบทบาทที่สำคัญในด้านการค้าและการลงทุนในภูมิภาค บนพื้นฐานของผลประโยชน์และความมั่นคงร่วมกัน

4.2.3 เพิ่มสัดส่วนการใช้สิทธิประโยชน์จากความตกลงการค้าเสรีต่อมูลค่าส่งออกรวมเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 50.0 ในปี 2559 ภายใต้ความตกลงทางการค้าเสรีในทุกกรอบที่เจรจาแล้วเสร็จ และเพิ่มโอกาสและทางเลือกบนพื้นฐานของประโยชน์และข้อจำกัดของประเทศในการเข้าถึงตลาดใหม่ที่เป็นกรอบการค้าเสรีที่จะมีบทบาทมากขึ้นในอนาคต

4.2.4 ลดต้นทุนการประกอบธุรกิจภายในประเทศและระหว่างประเทศภายในภูมิภาคให้เข้าสู่มาตรฐานสากล

4.2.5 เพิ่มมูลค่าการค้าชายแดนและการลงทุนโดยตรงของไทยในกลุ่มประเทศเพื่อนบ้านให้ขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 15.0 และร้อยละ 10.0 ต่อปี ตามลำดับ

ตัวชี้วัด

4.3.1 ดัชนีความสามารถในการอำนวยความสะดวกทางการค้า (Enabling Trade Index) รวมทั้งดัชนีย่อยความสามารถในการบริหารจัดการ ณ พรมแดนของประเทศไทย และดัชนีย่อยความสามารถด้านโครงสร้างพื้นฐานของประเทศ

4.3.2 อันดับความยาก-ง่ายในการประกอบธุรกิจ ใน 5 ด้านที่มีลำดับสำคัญ ได้แก่ การเริ่มต้นธุรกิจ การได้รับสินเชื่อ การค้าระหว่างประเทศ การดำเนินการให้เป็นไปตามข้อตกลง และการขออนุญาตก่อสร้าง

4.3.3 อัตราการเติบโตของมูลค่าการค้าชายแดนระหว่างไทยกับประเทศในอนุภูมิภาค

4.3.4 อัตราการเติบโตของมูลค่าการลงทุนของผู้ประกอบการไทยในประเทศในอนุภูมิภาค และภูมิภาคอาเซียน

แนวทางการพัฒนา

5.5 การสร้างความเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจในภูมิภาคด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การเคลื่อนย้ายแรงงาน และการส่งเสริมแรงงานไทยในต่างประเทศในลักษณะเกื้อกูลกัน ผ่านกิจกรรมเชื่อมโยงห่วงโซ่การผลิตและการเคลื่อนย้ายแรงงานระหว่างกันอย่างเสรีและมีประสิทธิภาพ โดย

5.5.1 เร่งดำเนินการด้านความร่วมมือในการกำหนดมาตรฐานฝีมือระหว่างประเทศ เพื่ออำนวยความสะดวกการเคลื่อนย้ายแรงงานในภูมิภาค ซึ่งจะช่วยเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของไทยและประเทศเพื่อนบ้านไปพร้อมกัน และจัดทำแผนบูรณาการกับประเทศเพื่อนบ้านด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การศึกษาและทักษะแรงงานรองรับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจภายในประเทศและอนุภูมิภาค และการเตรียมการด้านกำลังแรงงานเพื่อรองรับการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของไทย

5.5.2 ส่งเสริมผู้ประกอบการไทยในการขยายการลงทุนไปสู่ต่างประเทศ

โดยเฉพาะในประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อแก้ปัญหาการขาดแคลนแรงงานและวัตถุดิบในประเทศ และใช้ประโยชน์จากสิทธิพิเศษ ของประเทศเพื่อนบ้านในการผลิตเพื่อส่งออก โดยการสร้างตราสัญลักษณ์ และสร้างเครือข่ายธุรกิจโดยการหาตัวแทนและหุ้นส่วนในต่างประเทศ การสนับสนุนด้านสินเชื่อ การให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดตั้งธุรกิจและการเข้าสู่ตลาดต่างประเทศ การจัดตั้งหอการค้าและสมาคมธุรกิจเอกชนไทยในต่างประเทศ จัดตั้งเวทีประสานงานระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน ควบคู่กับสภาธุรกิจของกรอบความร่วมมืออนุภูมิภาค และศูนย์ประสานงานระดับท้องถิ่นกับประเทศเพื่อนบ้านบริเวณชายแดน การส่งเสริมให้ผู้ประกอบการและผู้ส่งออกไทยใช้สิทธิพิเศษทางการค้าตามข้อตกลงทางการค้าต่างๆ

5.5.3 คัดกรองและส่งเสริมสิทธิและผลประโยชน์ของคนไทยและแรงงานไทย

ในต่างประเทศ และสนับสนุนการสร้างความเข้มแข็งให้แก่ชุมชนไทยในต่างประเทศ โดยการให้ความรู้ด้านกฎหมายท้องถิ่น สนับสนุนกิจกรรมคนไทย เสริมสร้างชุมชนไทยในต่างประเทศให้อยู่ได้อย่างมีศักดิ์ศรีและมีคุณภาพชีวิตที่ดี สนับสนุนการฝึกอบรมทักษะฝีมือและทักษะการใช้ภาษา การสร้างหลักประกัน การคุ้มครองดูแลการจัดส่งแรงงานไปทำงานในต่างประเทศ และการติดตามดูแลช่วยเหลือคนไทยที่ประสบปัญหาในต่างประเทศ และคัดกรองสิทธิประโยชน์แรงงานไทยในต่างประเทศให้ได้รับประโยชน์ตามที่กฎหมายกำหนด

2.2.3 นโยบายรัฐบาลนายกรัฐมนตรี นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร (พ.ศ. 2554 – 2557)

1. นโยบายเร่งด่วนที่จะเริ่มดำเนินการในปีแรก

1.8 ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยเพิ่มกำลังซื้อภายในประเทศ

สร้างสมดุลและความเข้มแข็งอย่างมีคุณภาพให้แก่ระบบเศรษฐกิจมหภาค

1.8.2 ดำเนินการให้แรงงานมีรายได้เป็นวันละไม่น้อยกว่า 300 บาท และผู้จบการศึกษาระดับปริญญาตรีมีรายได้เดือนละไม่น้อยกว่า 15,000 บาทอย่างสอดคล้องกับผลิตภาพและประสิทธิภาพของบุคลากร รวมทั้งมีมาตรการเพื่อลดภาระแก่ผู้ประกอบการที่ได้รับผลกระทบเพื่อให้แรงงานและบุคลากรสามารถดำรงชีพได้อย่างมีศักดิ์ศรีและคุณภาพชีวิตที่ดี

2. นโยบายความมั่นคงแห่งรัฐ

2.5 เร่งดำเนินการแก้ไขปัญหาเสพติด องค์กรอาชญากรรมการค้ามนุษย์

ผู้หลบหนีเข้าเมือง แรงงานต่างด้าวผิดกฎหมาย และบุคคลที่ไม่มีสถานะชัดเจน โดยการปรับปรุงระบบป้องกันและบังคับใช้กฎหมาย รวมทั้งกฎหมายการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินอย่างเข้มงวด ดูแลให้ความเป็นธรรมและเฝ้าระวังไม่ให้เกิดปัญหาที่กระทบต่อความมั่นคงและความสงบสุขภายในประเทศ ควบคู่ไปกับการจัดการแก้ไขปัญหาสถานะและสิทธิของบุคคล ภายใต้ความสมดุลระหว่างการรักษาความมั่นคงของชาติกับการดูแลสิทธิขั้นพื้นฐาน

4. นโยบายสังคมและคุณภาพชีวิต

4.1 นโยบายการศึกษา

4.1.4 จัดการศึกษาขั้นอุดมศึกษาและอาชีวศึกษาให้สอดคล้องกับตลาดแรงงานทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ โดยกระบวนการสร้างประสบการณ์ระหว่างเรียนอย่างเหมาะสม และสนับสนุนการสร้างรายได้ระหว่างเรียน และสนับสนุนให้ผู้สำเร็จการศึกษามีงานทำได้ทันทีโดยความร่วมมือระหว่างแหล่งงานกับสถานศึกษา ส่งเสริมให้มีศูนย์อบรมอาชีวศึกษาเพื่อให้นักเรียน นักศึกษา และประชาชนสามารถเรียนรู้หาประสบการณ์ก่อนไปประกอบอาชีพโดยให้สถาบันอาชีวศึกษาดำเนินการร่วมกับผู้เชี่ยวชาญในแต่ละอาชีพรวมทั้งจัดให้มีศูนย์ซ่อมสร้างประจำชุมชนเพื่อฝึกฝนช่างฝีมือและการสร้างทักษะในการให้บริการแก่ประชาชน

4.1.7 เพิ่มขีดความสามารถของทรัพยากรมนุษย์ เพื่อรองรับการเปิดเสรีประชาคมอาเซียน โดยร่วมมือกับภาคเอกชนและสถาบันการศึกษาในการวางแผนการผลิตและพัฒนากำลังคนให้มีคุณภาพและปริมาณเพียงพอ สอดคล้องตามความต้องการของภาคการผลิตและบริการ เร่งรัดการจัดทำมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพรับรองสมรรถนะการปฏิบัติงานตามมาตรฐานอาชีพ และการจัดทำมาตรฐานฝีมือแรงงานให้ครบทุกอุตสาหกรรม

4.2 นโยบายแรงงาน

4.2.1 ส่งเสริมให้ผู้ต้องการมีงานทำในระบบสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารตำแหน่งงานว่างของสถานประกอบการได้โดยสะดวก ขณะเดียวกันก็ส่งเสริมให้สถานประกอบการสามารถรับทราบข้อมูลของผู้ต้องการมีงานทำได้ทุกระดับความต้องการและส่งเสริมให้แรงงานที่อยู่นอกระบบสามารถเลือกและมีงานทำได้ภายใต้เงื่อนไขที่เหมาะสมกับสถานะ

4.2.2 ให้การคุ้มครองแรงงานตามกฎหมาย โดยให้ความสำคัญด้านความปลอดภัยในการทำงานและสวัสดิการแรงงาน และดูแลหลักประกันความมั่นคงในการทำงานแก่ผู้ใช้แรงงาน

4.2.3 ส่งเสริมระบบแรงงานสัมพันธ์ให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องสามารถแก้ไขปัญหาแรงงานสัมพันธ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นธรรม และอยู่ภายใต้กรอบของกฎหมาย

4.2.4 เพิ่มสิทธิประโยชน์ประกันสังคมให้มากขึ้นเพื่อผู้ประกันตนสามารถเข้ารับการรักษาพยาบาลได้อย่างทั่วถึง และปรับปรุงแนวทางการขยายความคุ้มครองและส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจและเห็นประโยชน์ในการประกันตนของแรงงานนอกระบบ

4.2.5 เร่งยกระดับแรงงานไร้ฝีมือให้เป็นแรงงานกึ่งฝีมือและแรงงานกึ่งฝีมือให้เป็นแรงงานมีฝีมือ โดยภาครัฐจะทำงานร่วมกับภาคเอกชนเพื่อนำไปสู่เป้าหมายให้ประเทศไทยเป็นประเทศที่ใช้แรงงานมีฝีมือทั้งระบบ

4.2.6 เตรียมการรองรับการเปิดการค้าเสรีเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีภายใต้ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 โดยเน้นระบบบริหารจัดการเพื่อจัดระเบียบแรงงานข้ามชาติ จัดระบบอำนวยความสะดวก และมาตรการการกำกับดูแล ติดตามการเข้าออกของแรงงานทุกประเภทเพื่อดึงดูดแรงงานที่มีฝีมือเข้าประเทศควบคู่กับการป้องกันผลกระทบจากการเข้าประเทศของแรงงานไร้ฝีมือ

4.2.7 กำหนดมาตรการที่เหมาะสมในการควบคุมการเข้ามาทำงานของแรงงานต่างด้าว โดยคำนึงถึงความต้องการแรงงานของภาคเอกชนและการรักษาความสงบเรียบร้อยและความมั่นคงภายในประเทศ

7. นโยบายการต่างประเทศและเศรษฐกิจระหว่างประเทศ

7.7 สนับสนุนการทูตเพื่อประชาชน คำนึงผลประโยชน์ของคนไทยดูแลคนไทยและแรงงานไทยในต่างประเทศ โดยเฉพาะคนไทยที่ประกอบอาชีพและมีถิ่นฐานในต่างประเทศ ส่งเสริมบทบาทและความแข็งแกร่งของชุมชนชาวไทยในการรักษาเอกลักษณ์และความเป็นไทย

2.2.4 แผนบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2555 – 2558 (รัฐบาล นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี)

นโยบายที่ 4 นโยบายสังคมและคุณภาพชีวิต

การดำเนินนโยบายสังคมและคุณภาพชีวิตของรัฐบาลมุ่งให้คนไทยมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีศักยภาพและอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขในสังคมที่มีคุณภาพ โดยรัฐบาลจะเร่งพัฒนาคุณภาพการศึกษา ยกย่องความรู้ให้ได้มาตรฐานสากล สร้างโอกาสทางการศึกษาแก่ประชากรทุกกลุ่ม พร้อมทั้งปฏิรูประบบการผลิตครูปรับปรุงระบบเงินเดือน ค่าตอบแทน แก้ปัญหานี้สินครู เร่งพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาให้ทัดเทียมกับนานาชาติ สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างทุนปัญญาของชาติ และเพิ่มขีดความสามารถของทรัพยากรมนุษย์เพื่อรองรับการเปิดเสรีประชาคมอาเซียน รวมทั้งส่งเสริมให้ผู้ต้องการมีงานทำและสถานประกอบการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารตำแหน่งงานว่างและความต้องการแรงงานได้โดยสะดวก ให้การคุ้มครองแรงงาน ดูแลหลักประกันความมั่นคงในการทำงานแก่ผู้ใช้แรงงานตามกฎหมาย เร่งยกระดับแรงงานให้ประเทศไทยเป็นประเทศที่ใช้แรงงานมีฝีมือทั้งระบบ และจัดระบบบริหารจัดการเพื่อจัดระเบียบแรงงานข้ามชาติเพื่อรองรับการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีภายใต้ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 ตลอดจนให้ความสำคัญกับการลงทุนด้านบริการสุขภาพ โดยมุ่งพัฒนาคุณภาพ การให้บริการสุขภาพทั้งระบบอย่างบูรณาการเชื่อมโยงในทุกระดับ จัดให้มีระบบสารสนเทศทางสาธารณสุขที่มีประสิทธิภาพ พัฒนาสถานบริการปฐมภูมิที่สมบูรณ์แบบทั่วประเทศ ควบคู่กับผลิตบุคลากรทางด้านสาธารณสุขให้เพียงพอกับประชากรในพื้นที่และพัฒนาขีดความสามารถของอาสาสมัครสาธารณสุขพัฒนาคุณภาพชีวิตประชากรตั้งแต่ในช่วงตั้งครรภ์และทุกช่วงวัยจัดให้มีมาตรการสร้างสุขภาพเพื่อลดอัตราป่วย ตาย และผลกระทบจากโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง และขับเคลื่อนให้ประเทศไทยเป็นเลิศในผลิตภัณฑ์และการบริการด้านสุขภาพและการรักษาพยาบาลในภูมิภาคเอเชีย

นอกจากนี้ รัฐบาลจะดำเนินการให้ศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมมีบทบาทนำในการร่วมเทิดทูนสถาบันหลักและร่วมสร้างประเทศไทยให้เป็นประเทศที่อยู่สบาย อนุรักษ์ ทำนุบำรุง และบูรณปฏิสังขรณ์แหล่งศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม โบราณสถาน โบราณวัตถุ และให้บุคลากรทางด้านศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมทุกแขนงทุกสาขาอาชีพได้รับการดูแลและมีคุณภาพชีวิตที่ดี ส่งเสริมความร่วมมือและเชื่อมโยงทางวัฒนธรรมและเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีกับอารยประเทศและประชาคมอาเซียน พร้อมทั้งนำวิถีชีวิต ศิลปวัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่นมาสร้างงาน สร้างอาชีพ สร้างผลิตภัณฑ์และบริการด้านวัฒนธรรมท้องถิ่นให้เป็นวัฒนธรรมสร้างสรรค์ สำหรับการส่งเสริมความมั่นคงของชีวิตและสังคม รัฐบาลมุ่ง

พัฒนาให้ครอบครัวและสังคมไทยมีความมั่นคงอบอุ่น สนับสนุนบทบาทของคณะสงฆ์และผู้นำทางศาสนาให้เป็นที่ยึดเหนี่ยวทางจิตใจของประชาชน ขจัดการเลือกปฏิบัติและการละเมิดสิทธิมนุษยชนในทุกรูปแบบ ควบคุมแหล่งอบายมุขสิ่งเสพติดและป้องกัน ปรามปราม และลงโทษอย่างจริงจังต่อผู้กระทำความผิด ให้โอกาสประชาชนที่มีฐานะยากจนได้มีที่อยู่อาศัยเป็นของตนเอง อีกทั้งสนับสนุนบทบาทของสตรีไทยในการมีส่วนร่วมพัฒนาประเทศ ปกป้องสิทธิของสตรี จัดสิ่งอำนวยความสะดวกสาธารณะ พัฒนาระบบสุขภาพอนามัย ให้การสงเคราะห์ จัดการศึกษาจัดสวัสดิการ และหาอาชีพให้แก่ผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการหรือทุพพลภาพ รวมทั้งส่งเสริมการเรียนรู้การเดินทางและการใช้การขนส่งอย่างปลอดภัยโดยน้อมนำหลักการแก้ไขปัญหายาเสพติดตามแนวพระราชดำริไปสู่การปฏิบัติและถือเป็น “วาระแห่งชาติ” โดยมีเป้าประสงค์เชิงนโยบาย ตัวชี้วัด กลยุทธ์และวิธีการดำเนินการในแต่ละนโยบายด้านสังคมและคุณภาพชีวิต ดังนี้

4.1 นโยบายการศึกษา

เป้าประสงค์เชิงนโยบายและเป้าหมาย/ ตัวชี้วัด

เป้าประสงค์เชิงนโยบาย	เป้าหมาย/ตัวชี้วัด
4. คนไทยทุกกลุ่มทุกวัยมีโอกาสได้รับการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างทั่วถึง เป็นธรรม	- ร้อยละของกำลังแรงงานมีการศึกษาระดับ ม.ต้น ขึ้นไป

4.2 นโยบายแรงงาน

เป้าประสงค์เชิงนโยบายและเป้าหมาย/ ตัวชี้วัด

เป้าประสงค์เชิงนโยบาย	เป้าหมาย/ ตัวชี้วัด
1. แรงงานทุกระดับมีงานทำ มีทักษะฝีมือและศักยภาพเพิ่มมากขึ้น	- อัตราเพิ่มของผลิตภาพแรงงานเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 3 ต่อปี
2. แรงงานทั้งในระบบและนอกระบบ ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายและมีหลักประกันทางสังคมที่มั่นคง	- สัดส่วนของแรงงานทั้งในและนอกระบบได้รับการคุ้มครองจากกองทุนประกันสังคมเพิ่มมากขึ้น
3. การบริหารจัดการแรงงานข้ามชาติเป็นไปอย่างมีระบบสามารถรองรับการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีได้อย่างมีประสิทธิภาพ	- ร้อยละของแรงงานที่ได้รับการคุ้มครองสิทธิประโยชน์ตามกฎหมายแรงงาน - จำนวนแรงงานต่างด้าว ที่เข้าเมืองผิดกฎหมายลดลง

กลยุทธ์/วิธีดำเนินการ

นโยบาย	กลยุทธ์/วิธีการ
1. ส่งเสริมให้ผู้ต้องการมีงานทำ ในระบบสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารตำแหน่งงานว่างของสถานประกอบการได้โดยสะดวกขณะเดียวกันก็ส่งเสริมให้สถานประกอบการสามารถรับทราบข้อมูลของผู้ต้องการมีงานทำได้ทุกระดับความต้องการ และส่งเสริมให้แรงงานที่อยู่ในระบบสามารถเลือกและมีงานทำได้ภายใต้เงื่อนไขที่เหมาะสมกับสถานะ	- พัฒนาระบบข้อมูลข่าวสารตลาดแรงงาน ให้สามารถเชื่อมโยงได้ทุกพื้นที่ เพื่อให้ผู้ต้องการมีงานทำและสถานประกอบการสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลข่าวสารตลาดแรงงานได้อย่างทั่วถึง และสอดคล้องกับความต้องการ
นโยบาย	กลยุทธ์/วิธีการ
2. ให้การคุ้มครองแรงงานตามกฎหมาย โดยให้ความสำคัญด้านความปลอดภัยในการทำงานและสวัสดิการแรงงาน และดูแลหลักประกันความมั่นคงในการทำงานแก่ผู้ใช้แรงงาน	- ส่งเสริมให้แรงงานทุกประเภทได้รับสวัสดิการและการคุ้มครองแรงงานตามกฎหมายอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม
3. ส่งเสริมระบบแรงงานสัมพันธ์ให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องสามารถแก้ไขปัญหาแรงงานสัมพันธ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นธรรมและอยู่ภายใต้กรอบของกฎหมาย	- เสริมสร้างระบบแรงงานสัมพันธ์ ให้มีความยุติธรรมกับทุกฝ่าย รวมทั้งปรับปรุงและพัฒนากฎระเบียบด้านแรงงานและการบังคับใช้ให้เกิดประสิทธิผล
4. เพิ่มสิทธิประโยชน์ประกันสังคมให้มากขึ้น เพื่อผู้ประกันตนสามารถเข้ารับการรักษายาบาลได้อย่างทั่วถึง และปรับปรุงแนวทางการขยายความคุ้มครองและส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจและเห็นประโยชน์ในการประกันตนของแรงงานนอกระบบ	<ul style="list-style-type: none"> - เร่งรัดประชาสัมพันธ์ให้แรงงานทุกประเภทและสถานประกอบการเห็นความสำคัญของการมีหลักประกันทางสังคมที่มั่นคง - พัฒนาระบบประกันสังคมเพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับแรงงานนอกระบบ โดยพัฒนาฐานข้อมูลให้ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมายเพิ่มช่องทางการให้และรับบริการให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ และเร่งรัดประชาสัมพันธ์ สร้างความรู้ความเข้าใจให้แรงงานนอกระบบเข้าสู่ระบบประกันสังคมมากขึ้น - ขยายการให้บริการให้มีความยืดหยุ่นเพื่อให้ผู้ประกันตนสามารถใช้บริการได้ทุกพื้นที่ทั่วประเทศ
5. เร่งยกระดับแรงงานไร้ฝีมือให้เป็นแรงงานกึ่งฝีมือ และแรงงานกึ่งฝีมือให้เป็นแรงงานมีฝีมือโดยภาครัฐจะทำงานร่วมกับภาคเอกชนเพื่อนำไปสู่เป้าหมายให้ประเทศไทยเป็นประเทศที่ใช้แรงงานมีฝีมือทั้งระบบ	- ส่งเสริมการพัฒนาทักษะฝีมือให้กับแรงงานทุกระดับให้เป็นไปตามมาตรฐานฝีมือแรงงาน เพื่อยกระดับแรงงานไทยให้เป็นแรงงานมีฝีมือทั่วประเทศเร่งจัดทำ มาตรฐานฝีมือแรงงานร่วมกับภาคเอกชนให้ครอบคลุมทุกสาขาอาชีพ

<p>6. เตรียมการรองรับการเปิดการค้าเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีภายใต้ประชาคมอาเซียนในปีพ.ศ. 2558 โดยเน้นระบบบริหารจัดการเพื่อจัดระเบียบแรงงานข้ามชาติ จัดระบบอำนวยความสะดวก และมาตรการการกำกับดูแล ติดตามการเข้าออกของแรงงานทุกประเภทเพื่อดึงดูดแรงงานที่มีฝีมือเข้าประเทศควบคู่กับการป้องกันผลกระทบจากการเข้าประเทศของแรงงานไร้ฝีมือ</p>	<ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาระบบบริหารจัดการแรงงานข้ามชาติให้มีประสิทธิภาพ โดยจัดทำฐานข้อมูลของแรงงานข้ามชาติ เพื่อนำไปใช้ในการบริหารจัดการแรงงาน - ลดขั้นตอนการอนุญาตการทำงานของแรงงานข้ามชาติ รวมทั้งการจัดบริการทางสังคมให้กับแรงงานข้ามชาติตามความเหมาะสมและเป็นธรรม - เตรียมความพร้อมคนไทยในการรับประโยชน์และลดผลกระทบที่จะเข้ามาพร้อมกับการเข้าออกของแรงงานอย่างเสรี สร้างโอกาสและเพิ่มขีดความสามารถของคนไทยในการออกไปทำงานต่างประเทศ โดยยกระดับทักษะแรงงานด้านอาชีพและทักษะด้านภาษา - กำหนดมาตรการในการสร้างแรงจูงใจเพื่อดึงดูดให้แรงงานที่มีความรู้และทักษะสูงในสาขาที่เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานเข้ามาในประเทศ
<p>7. กำหนดมาตรการที่เหมาะสมในการควบคุมการเข้ามาทำงานของแรงงานต่างด้าว โดยคำนึงถึงความต้องการแรงงานของภาคเอกชนและการรักษาความสงบเรียบร้อยและความมั่นคงภายในประเทศ</p>	<ul style="list-style-type: none"> - กำหนดมาตรการควบคุมการเข้ามาทำงานของแรงงานต่างด้าวให้มีประสิทธิภาพ

2.2.5 แผนแม่บทด้านแรงงาน (พ.ศ. 2555 - 2559)

ประเด็นยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ 1 : การเสริมสร้างความสมดุลของตลาดแรงงาน และความยั่งยืนให้ภาคแรงงาน

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด
ตลาดแรงงานมีกำลังแรงงานที่เพียงพอทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ	ร้อยละของการขาดแคลนแรงงาน

ยุทธศาสตร์ 2 : การเพิ่มขีดความสามารถของกำลังแรงงานและผู้ประกอบการในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด
1. แรงงานไทยมีฝีมือได้มาตรฐานสากลและสามารถแข่งขันทางเศรษฐกิจได้ 2. สถานประกอบการมีความพร้อมด้านแรงงานในการแข่งขันเศรษฐกิจ	1. จำนวนแรงงานที่ผ่านการพัฒนาฝีมือแรงงานมีศักยภาพได้ตามมาตรฐานการฝึกและ/หรือมาตรฐานฝีมือแรงงานเพิ่มขึ้น ร้อยละ 5 ต่อปี 2. จำนวนสถานประกอบการที่นำมาตรฐานฝีมือแรงงานไปใช้เพิ่มขึ้น ร้อยละ 3 ต่อปี 3. ร้อยละของสถานประกอบการที่ผ่านการพัฒนาศักยภาพตามข้อกำหนดมาตรฐานแรงงานไทย

ยุทธศาสตร์ 3 : การบริหารจัดการด้านแรงงานระหว่างประเทศ

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด
การบริหารจัดการด้านแรงงานระหว่างประเทศที่มีประสิทธิภาพและเกิดมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ	1. ร้อยละเฉลี่ยของการดำเนินงาน 3 มาตรการหลักตามแผนรองรับการเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมือเสรีตามกรอบประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) 1. จำนวนแรงงานฝีมือที่เดินทางไปทำงานต่างประเทศเพิ่มขึ้น เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา 3 ร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของการดำเนินการตามยุทธศาสตร์การบริหารแรงงานต่างด้าวทั้งระบบ

ยุทธศาสตร์ 4 : การเสริมสร้างความมั่นคงและคุณภาพชีวิตที่ดีให้กำลังแรงงาน

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด
1. ประชาชนวัยแรงงานได้รับการขยายโอกาสการมีงานทำและมีทางเลือกในการ ประกอบอาชีพ 2. แรงงานได้รับการคุ้มครองสิทธิตามกฎหมายและมีคุณภาพชีวิตที่ดี 3. แรงงานนอกระบบได้รับการคุ้มครองและมีหลักประกันทางสังคม	1. ร้อยละของประชาชนวัยแรงงานที่มารับบริการส่งเสริมการมีงานทำ มีงานทำหรือมีอาชีพ 2. จำนวนแรงงานในระบบที่ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายประกันสังคม (คน) 3. จำนวนแรงงานนอกระบบ ที่ขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกันตน (คน)

ยุทธศาสตร์ 5 : การพัฒนาการบริหารจัดการของกระทรวงแรงงานให้มีความเป็นเลิศ

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด
กระทรวงแรงงานมีระบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ	1. ร้อยละของค่าเฉลี่ยผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัดเป้าประสงค์ในประเด็นยุทธศาสตร์ 2. ร้อยละค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของประชาชน ผู้มารับบริการจากกระทรวงแรงงาน

2.2.6 แผนปฏิบัติการ 4 ปี กระทรวงแรงงาน (พ.ศ. 2555 – 2558)

ประเด็นยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : การส่งเสริมสนับสนุนให้แรงงานมีรายได้สอดคล้องเหมาะสมตามระดับทักษะฝีมือ ศักยภาพและผลผลิตภาพ

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด
แรงงานมีทักษะฝีมือสอดคล้องกับรายได้ที่เพิ่มขึ้น	1. จำนวนแรงงานที่มีรายได้เป็นวันละไม่น้อยกว่า 300 บาท (คน) 2. จำนวนแรงงานที่ผ่านการพัฒนาทักษะฝีมือมีศักยภาพได้มาตรฐาน (คน) 3. ร้อยละของผู้มารับบริการมีงานทำมีรายได้

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : การส่งเสริมการมีงานทำและพัฒนาศักยภาพกำลังแรงงานเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด
ประชาชนวัยแรงงานและแรงงานกลุ่มพิเศษมีงานทำและ/หรือมีทักษะฝีมือตามมาตรฐานฝีมือสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานทั้งในและต่างประเทศ	1. ร้อยละของแรงงานที่ผ่านการพัฒนาทักษะฝีมือมีศักยภาพหรือมาตรฐานฝีมือแรงงาน 2. ร้อยละของประชาชนวัยแรงงานที่มารับบริการส่งเสริมการมีงานทำ ได้ทำงานหรือมีอาชีพ 3. ร้อยละของผู้ลงทะเบียนแจ้งความประสงค์ไปทำงานต่างประเทศได้รับคัดเลือกไปทำงาน 4. ร้อยละของแรงงานไทยที่มีทักษะฝีมือที่นายจ้างในต่างประเทศต้องการจ้าง

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : การเสริมสร้างความมั่นคงและคุณภาพชีวิตที่ดีให้แรงงาน

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด
แรงงานทั้งในและนอกระบบมีหลักประกันความมั่นคงและสวัสดิการแรงงานเพิ่มขึ้น	1. จำนวนแรงงานที่ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายประกันสังคม (คน) 2. จำนวนแรงงานนอกระบบได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายประกันสังคม (คน) 3. ร้อยละของแรงงานนอกระบบได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายแรงงานเพิ่มขึ้น 4. แรงงานในระบบมีความมั่นคงและปลอดภัยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 5. ร้อยละของสถานประกอบการมีการจัดสวัสดิการแรงงานนอกเหนือกฎหมายกำหนด

ยุทธศาสตร์ที่ 4 : การบริหารจัดการแรงงานต่างด้าว

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด
แรงงานต่างด้าวได้รับการจัดระบบการทำงาน	จำนวนแรงงานต่างด้าวได้รับใบอนุญาตทำงาน (คน)

2.2.7 แผนพัฒนากำลังคน พ.ศ.2555 - 2559

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การผลิตและพัฒนาศักยภาพกำลังคนทุกระดับต่อเนื่องตลอดชีวิต

เป้าหมาย

- 1.1 จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 12 ปี
- 1.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักของทุกระดับเพิ่มเป็นร้อยละ 55
- 1.3 อันดับขีดความสามารถในการแข่งขันระดับนานาชาติด้านการศึกษาอยู่ในอันดับที่ดีขึ้น
- 1.4 อันดับขีดความสามารถในการแข่งขันระดับนานาชาติด้านกำลังคนอยู่ในอันดับที่ดีขึ้น
- 1.5 ดัชนีผลิตภาพแรงงานเพิ่มขึ้นอีกร้อยละ 1 ต่อปี
- 1.6 จำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา (เต็มเวลา) เพิ่มขึ้นเป็น (15/ประชากร 10,000 คน)
- 1.7 กำลังแรงงานที่มีระดับการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาขึ้นไปเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 60

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างความสมดุลระหว่างอุปสงค์และอุปทานด้านกำลังคนทุกภาคส่วน

เป้าหมาย

- 2.1 อัตราการขาดแคลนแรงงานลดลงไม่ต่ำกว่าร้อยละ 10 ต่อปี
- 2.2 อัตราการทำงานต่ำกว่าระดับโดยเฉลี่ย 4 ไตรมาสลดลงทุกปี
- 2.3 เพิ่มสัดส่วนผู้เรียนสายอาชีวศึกษาต่อสายสามัญจาก 40:60 เป็น 60:40
- 2.4 อัตราร้อยละของผู้ลงทะเบียนหางานที่ได้รับการบรรจุงานเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 60

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนากำลังคนให้มีศักยภาพสูงและมีความสามารถในระดับสากล

เป้าหมาย

- 3.1 จำนวนกำลังแรงงานที่ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน/สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ เพิ่มขึ้น 35,000 คนต่อปี
- 3.2 จำนวนผู้สำเร็จการฝึกพัฒนาฝีมือแรงงานของกำลังแรงงานไร้ฝีมือถึงกึ่งฝีมือเพิ่มขึ้น 4,500,000 คนต่อปี
- 3.3 การจัดอันดับ Employee Training อยู่ในอันดับที่ดีขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างเสริมเครือข่ายในการพัฒนากำลังคน

เป้าหมาย

- 4.1 จำนวนข้อตกลง และ/หรือความร่วมมือเพื่อพัฒนากำลังคนร่วมกันทั้งภาครัฐกับรัฐ ภาครัฐกับเอกชน และเอกชนกับเอกชนเพิ่มขึ้น
- 4.2 เมืองศูนย์กลางบริหารเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนากำลังคนที่ชัดเจน
- 4.3 สนับสนุนให้การพัฒนากำลังคนเป็นวาระแห่งชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การสนับสนุนให้กำลังคนมีความมั่นคงและหลักประกันในชีวิต

เป้าหมาย

- 5.1 จำนวนแรงงานหรือคนทำงานมีความเป็นอยู่ไม่ต่ำกว่าเส้นความยากจน
- 5.2 อัตราการประสบอันตรายจากการทำงานลดลงร้อยละ 2 ต่อปี
- 5.3 สัดส่วนของแรงงานที่มีเงินออมเพื่อวัยชราภาพเพิ่มขึ้นร้อยละ 2 ต่อปี
- 5.4 ดัชนีการพัฒนามนุษย์ (Human Development Index) เพิ่มขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การสนับสนุนให้กำลังคนมีคุณธรรม

เป้าหมาย

6.1 กรณีพิพาทในศาลแรงงานลดลง (จำนวนคดีความ)

6.2 สัดส่วนมูลค่าเพิ่มขององค์กรไม่แสวงหากำไรและอาสาสมัครต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศเพิ่มขึ้น

2.2.8 ประชาคมอาเซียน หรือ ASEAN Community⁴

ในปี 2546 ผู้นำอาเซียนได้ลงนามปฏิญญาว่าด้วยความร่วมมือในอาเซียน ฉบับที่ 2 (Declaration of ASEAN Concord II หรือ Bali Concord II) เพื่อจัดตั้งประชาคมอาเซียน หรือ ASEAN Community ภายในปี 2563 (ค.ศ. 2020) โดยสนับสนุนการรวมตัวและความร่วมมือรอบด้าน ได้แก่ ด้านการเมือง ด้านเศรษฐกิจ และด้านสังคมและวัฒนธรรม

ประกอบด้วย 3 เสาหลัก แต่ละด้านมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. ประชาคมการเมืองความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Policy Security Community : APSC) มีวัตถุประสงค์ที่จะทำให้ประเทศในภูมิภาคอยู่อย่างสันติสุขโดยการแก้ไขปัญหาในภูมิภาคโดยสันติวิธีและยึดมั่นในเสาหลักความมั่นคงรอบด้าน

1.1 ใช้ข้อตกลงและกลไกของอาเซียนที่มีอยู่แล้วในการเพิ่มศักยภาพในการแก้ไขปัญหาข้อพิพาทภายในภูมิภาค

1.2 ริเริ่มกลไกใหม่ๆ ในการเสริมสร้างความมั่นคงและกำหนดมาตรฐานการป้องกันการเกิดข้อพิพาท การแก้ไขข้อพิพาทและการสร้างเสริมข้อพิพาทภายหลังการยุติข้อพิพาท

1.3 ส่งเสริมความร่วมมือทางทะเล โดยความร่วมมือนี้จะไม่กระทบต่อความเป็นอิสระของประเทศสมาชิกในการดำเนินนโยบายการต่างประเทศและความร่วมมือทางทหารกับประเทศนอกภูมิภาคและไม่นำไปสู่การสร้างพันธมิตรทางการทหาร

2. ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community : AEC) มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มีความมั่นคง มั่งคั่งและสามารถแข่งขันกับภูมิภาคอื่นๆ ได้ โดย

2.1 มุ่งให้เกิดการหมุนเวียนอย่างเสรีของสินค้า บริการ การลงทุน เงินทุน การพัฒนาทางเศรษฐกิจ และการลดปัญหาความยากจนและความเหลื่อมล้ำทางสังคมภายในปี 2558

2.2 ทำให้อาเซียนเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียว (Single Market and Production Base)

2.3 การให้ความช่วยเหลือแก่ประเทศสมาชิกใหม่ของอาเซียนเพื่อลดช่องว่างการพัฒนาและช่วยให้ประเทศเหล่านี้เข้าร่วมกระบวนการรวมตัวทางเศรษฐกิจของอาเซียน

⁴ แผนพัฒนากำลังคน พ.ศ.2555 - 2559

2.4 ส่งเสริมความร่วมมือในนโยบายการเงินและเศรษฐกิจมหภาค ตลาดการเงินและตลาดทุน การประกันภัย และภาษีอากร การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการคมนาคม พัฒนาความร่วมมือด้านกฎหมาย การเกษตร พลังงาน การท่องเที่ยว การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์โดยการยกระดับการศึกษาและการพัฒนาฝีมือแรงงาน

3. ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio-Cultural Community : ASCC) มีจุดหมายในการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน ส่งเสริมการใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน และเสริมสร้างอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของอาเซียน โดยมีแผนปฏิบัติการประชาสังคมและวัฒนธรรมอาเซียนซึ่งครอบคลุมความร่วมมือในหลายสาขา เช่น ความร่วมมือด้านการปราบปรามยาเสพติด การพัฒนาชนบท การขจัดความยากจน สิ่งแวดล้อม การศึกษา วัฒนธรรม สตรี สาธารณสุข โรคเอดส์ และเยาวชน เป็นต้น

จากผลการประชุมสุดยอดอาเซียน (ASEAN Summit) ครั้งที่ 12 ในปี 2549 ได้มีข้อตกลงร่นระยะเวลาในการบรรลุข้อตกลงปี ค.ศ. 2020 เข้ามาเป็น ค.ศ. 2015 หรือในปี 2558 เพื่อให้บรรลุถึงจุดหมายดังกล่าว จึงได้มีการจัดทำแผนงานเชิงบูรณาการด้านเศรษฐกิจต่างๆ เพื่อให้การดำเนินงานในภาพรวมอันนำไปสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี 2015 หรือ เรียกว่า “ASEAN Blueprint” ที่มีเป้าหมาย 4 ประการ ดังนี้

1. การเป็นตลาดเดียวและฐานการผลิตร่วม : ส่งเสริมให้มีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน แรงงานฝีมือและการเคลื่อนย้ายเงินทุนอย่างเสรีมากขึ้น
2. การสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันเชิงเศรษฐกิจในกลุ่มประเทศอาเซียน : ส่งเสริมการสร้างความสามารถในด้านต่างๆ เช่นนโยบายการแข่งขัน สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา นโยบายภาษีและการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน (การเงิน การขนส่ง และ ICT)
3. การพัฒนาเศรษฐกิจอย่างเสมอภาค : แผนงานที่จะส่งเสริมการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของสมาชิกและลดช่องว่างของระดับการพัฒนาระหว่างสมาชิกเก่าและใหม่ และ การสนับสนุนการพัฒนาด้าน SMEs
4. การบูรณาการกับเศรษฐกิจโลก : ส่งเสริมการรวมกลุ่มเข้ากับประชาคมโลก โดยเน้นการปรับประสานนโยบายเศรษฐกิจของอาเซียนกับประเทศภายนอกภูมิภาค เช่นการจัดทำเขตการค้าเสรี และการสร้างเครือข่ายในด้านการผลิตและจำหน่าย เป็นต้น

โดยใน ASEAN Blueprint นั้น บริบทของแรงงานได้ถูกระบุไว้ในหัวข้อ A5 ว่าด้วยการเคลื่อนย้ายแรงงานทักษะเสรี (Free Flow of Skilled Labour) ในข้อ 33 และ 34 ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

- ข้อ 33 บริหารการจัดการเคลื่อนย้าย หรือ อำนวยความสะดวกในการเดินทางสำหรับบุคคลธรรมดาที่เกี่ยวกับสินค้า บริการ และ การลงทุน นั่นคือ อำนวยความสะดวกแก่ผู้ประกอบการวิชาชีพ และ แรงงานฝีมืออาเซียนในการข้ามพรมแดน
- ข้อ 34 เพื่ออำนวยความสะดวกในการเปิดเสรีการค้า และ บริการ โดยอยู่ระหว่างการดำเนินการประสาน และ สร้างมาตรฐานเพื่ออำนวยความสะดวกในการเคลื่อนย้ายบุคคลในภูมิภาค นั่นคือ

การพัฒนากรอบแผนงานมาตรฐานความสามารถและคุณสมบัติของงาน หรืออาชีพ หรือผู้ฝึกอบรมในสาขาบริการที่สำคัญ (ภายในปี ค.ศ. 2009) และสาขาบริการอื่นๆ (ตั้งแต่ปี ค.ศ. 2010-2015) อีกทั้งเสริมสร้างขีดความสามารถในการวิจัยของประเทศสมาชิก เพื่อสนับสนุนความชำนาญ การเข้าทำงาน และ การพัฒนาเครือข่ายด้านฐานข้อมูลตลาดแรงงานอาเซียน

2.2.9 เป้าหมายและตัวชี้วัดการพัฒนาระดับนานาชาติ

องค์กรแรงงานระหว่างประเทศ ILO (International Labour Organization) ได้กำหนดตัวชี้วัดทางด้านสถิติเกี่ยวกับแรงงานดังนี้

1. อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน (Labour force participation rate)
2. อัตราการมีงานทำต่อประชากร (Employment-to-population ratio)
3. ผู้มีงานทำจำแนกตามสถานภาพการทำงาน (Status in employment)
4. ผู้มีงานทำจำแนกตามอุตสาหกรรม (Employment by sector)
5. ผู้มีงานทำจำแนกตามระดับการศึกษา (Employment by Education)
6. การจ้างงานแบบไม่เต็มเวลา (Part-time workers)
7. ชั่วโมงการทำงาน (Hours of work)
8. ผู้มีงานทำในเศรษฐกิจนอกระบบ (Employment in the informal economy)
9. การว่างงาน (Unemployment)
10. การว่างงานของผู้เยาว์ (Youth unemployment)
11. การว่างงานระยะยาว (Long-term unemployment)
12. การทำงานต่ำกว่าระดับ (Time-related underemployment)
13. อัตราผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน (Inactivity rate)
14. ระดับการศึกษาและการไม่รู้หนังสือ (Educational attainment and illiteracy)
15. ค่าจ้างเฉลี่ยรายเดือน (Average monthly wages)
16. ค่าตอบแทนรายชั่วโมง (Hourly compensation costs)
17. ผลผลิตภาพแรงงาน (Labour productivity)
18. ความยากจน แรงงานที่ยากจนและการกระจายรายได้ (Poverty, working poverty and income distribution)

⁵ http://www.ilo.org/empelm/what/WCMS_114240/lang--en/index.htm

เป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ (Millennium Development Goals – MDG)

สหประชาชาติได้นำเป้าหมายการพัฒนาในมิติสำคัญซึ่งได้กำหนดไว้ในแผนปฏิบัติการ 21 และการประชุมระหว่างประเทศที่สำคัญอื่นๆ มากำหนดเป็นเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษที่ประเทศสมาชิก 189 ประเทศให้การรับรองในการประชุมสุดยอดระดับโลกในปี 2543 ประเทศไทยได้จัดทำรายงานผลตามเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษของประเทศไทยฉบับแรกในปี 2547 และฉบับที่ 2 ในปี 2552 รวมกลุ่ม 7 เป้าหมายหลัก โดยมีประเด็นหลัก ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสาขาแรงงาน มีดังนี้

	เป้าหมาย	ตัวชี้วัด
เป้าหมายหลักที่ 1 ขจัดความยากจนและหิวโหย		
เป้าหมายย่อย 1B	ให้กำลังแรงงานทั้งหมดรวมผู้หญิงและเยาวชนได้ทำงานที่มีคุณค่า	1. อัตราการเติบโตของผลิตภาพแรงงาน 2. สัดส่วนผู้มีงานทำต่อประชากร 3. สัดส่วนผู้มีงานทำที่ยากจน 4. สัดส่วนผู้ประกอบการธุรกิจของตนเองและผู้ช่วยธุรกิจของครัวเรือนต่อผู้มีงานทำ

บทที่ 3

ผังสถิติทางการสาขาแรงงาน

3.1 แนวคิดในการจัดโครงสร้างสถิติทางการสาขาแรงงาน

การจัดโครงสร้างและผังสถิติทางการสาขาแรงงาน พิจารณาจากข้อมูลที่สำคัญต่อการประเมินและติดตามสถานการณ์การพัฒนา และการดำเนินงานตามนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาที่สำคัญของสาขา ตามที่ได้นำเสนอในบทที่ 2 โดยมีโครงสร้างสถิติทางการสาขาแรงงาน ดังต่อไปนี้

1. กำลังแรงงาน/อุปทานของแรงงาน
 - 1.1 กำลังแรงงาน
 - 1.2 แรงงานใหม่
 - 1.3 แรงงานกลุ่มเฉพาะ (แรงงานในระบบ แรงงานนอกระบบ แรงงานที่รับงานมาทำที่บ้าน แรงงานต่างด้าว แรงงานผู้สูงอายุ แรงงานผู้พิการแรงงานไทยในต่างประเทศ)
2. ความต้องการในตลาดแรงงาน/อุปสงค์ของแรงงานและการส่งเสริมการมีงานทำ
 - 2.1 ความต้องการแรงงาน
 - 2.2 การส่งเสริมการมีงานทำ
3. การพัฒนาฝีมือและศักยภาพแรงงาน
 - 3.1 ความต้องการพัฒนาขีดความสามารถ
 - 3.2 การพัฒนาฝีมือแรงงาน
4. การคุ้มครองและสวัสดิการแรงงาน
 - 4.1 การคุ้มครองแรงงาน
 - 4.2 สวัสดิการแรงงาน
 - 4.3 แรงงานสัมพันธ์
5. การประกันสังคม
 - 5.1 สถานประกอบการและผู้ประกันตน
 - 5.2 การใช้บริการกองทุนประกันสังคม
6. ตัวชี้วัด

3.2 ผังสถิติทางการสาขาแรงงาน

โครงสร้างสถิติทางการ	ชื่อสถิติทางการ	รายการสถิติทางการ	ความถี่ในการเผยแพร่	หน่วยงานรับผิดชอบ	หมายเหตุ
1. กำลังแรงงาน/อุปทานของแรงงาน (Supply of Labor)					
1.1 กำลังแรงงาน	1) ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน (Total labor force)	จำนวนกำลังแรงงานรวม จำแนกตาม เพศ กลุ่มอายุ ภาค เขตการปกครอง	รายเดือน รายไตรมาส รายปี	สำนักงานสถิติแห่งชาติ (การสำรวจภาวะการทำงาน ของประชากร)	
	(1) ผู้มีงานทำ	จำนวนผู้มีงานทำ จำแนกตาม ระดับ การศึกษาที่สำเร็จ เพศ อาชีพ กลุ่ม อายุ สถานภาพการทำงาน อุตสาหกรรม ภาค เขตการปกครอง	รายเดือน รายไตรมาส รายปี	สำนักงานสถิติแห่งชาติ (การสำรวจภาวะการทำงาน ของประชากร)	
	(2) ผู้ว่างงาน	จำนวนผู้ว่างงาน จำแนกตามระดับ การศึกษาที่สำเร็จ เพศ กลุ่ม อายุ อุตสาหกรรมที่เคยทำ ระยะเวลา การว่างงาน ภาค เขตการปกครอง	รายเดือน รายไตรมาส รายปี	สำนักงานสถิติแห่งชาติ (การสำรวจภาวะการทำงาน ของประชากร)	
	(3) ผู้รอฤดูกาล	จำนวนกำลังแรงงานที่รอฤดูกาล จำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จ เพศ กลุ่มอายุ ภาค เขตการปกครอง	รายเดือน รายไตรมาส รายปี	สำนักงานสถิติแห่งชาติ (การสำรวจภาวะการทำงาน ของประชากร)	
	2) ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	จำนวนผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงานจำแนก ตามระดับการศึกษาที่สำเร็จ เพศ กลุ่มอายุ ภาค เขตการปกครอง	รายเดือน รายไตรมาส รายปี	สำนักงานสถิติแห่งชาติ (การสำรวจภาวะการทำงาน ของประชากร)	
1.2 แรงงานใหม่	1) ผู้สำเร็จการศึกษา	จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาจำแนกตาม ระดับการศึกษาและสาขาวิชา		สำนักงานเลขาธิการสภา การศึกษา	OS การศึกษา
	2) ผู้เข้าสู่ตลาดแรงงานใหม่	ประมาณการจำนวนผู้เข้าสู่ ตลาดแรงงานประจำปี จำแนกตาม		กรมการจัดหางาน (กอง วิจัยตลาดแรงงาน)	

โครงสร้างสถิติทางการ	ชื่อสถิติทางการ	รายการสถิติทางการ	ความถี่ในการเผยแพร่	หน่วยงานรับผิดชอบ	หมายเหตุ
		ระดับการศึกษา			
	3) ผู้ลงทะเบียนสมัครงาน	จำนวนผู้ลงทะเบียนสมัครงาน จำแนกตามอาชีพ วุฒิการศึกษา อายุ		กรมการจัดหางาน	
1.3 แร้งงานกลุ่มเฉพาะ					
	1) แร้งงานในระบบ	จำนวนแร้งงานในระบบ จำแนกตามเพศ กลุ่มอายุ ภาค และเขตการปกครอง	รายปี	สำนักงานสถิติแห่งชาติ (การสำรวจแร้งงานนอกระบบ)	
		จำนวนแร้งงานในระบบจำแนกตามอาชีพ	รายปี	สำนักงานสถิติแห่งชาติ (การสำรวจแร้งงานนอกระบบ)	
		จำนวนแร้งงานในระบบจำแนกตามอุตสาหกรรม	รายปี	สำนักงานสถิติแห่งชาติ (การสำรวจแร้งงานนอกระบบ)	
	2) แร้งงานนอกระบบ	จำนวนแร้งงานนอกระบบ จำแนกตามเพศ กลุ่มอายุ ภาค และเขตการปกครอง	รายปี	สำนักงานสถิติแห่งชาติ (การสำรวจแร้งงานนอกระบบ)	
		จำนวนแร้งงานนอกระบบตามอาชีพ	รายปี	สำนักงานสถิติแห่งชาติ (การสำรวจแร้งงานนอกระบบ)	

โครงสร้างสถิติทางการ	ชื่อสถิติทางการ	รายการสถิติทางการ	ความถี่ในการเผยแพร่	หน่วยงานรับผิดชอบ	หมายเหตุ
		จำนวนแรงงานนอกระบบตามอุตสาหกรรม	รายปี	สำนักงานสถิติแห่งชาติ (การสำรวจแรงงานนอกระบบ)	
		จำนวนแรงงานนอกระบบที่ได้รับสวัสดิการ รายได้ การออม			
	3) แรงงานที่รับงานมาทำที่บ้าน	จำนวนผู้ที่มาลงทะเบียนการรับงานมาทำที่บ้าน จำแนกตามอุตสาหกรรม		สำนักงานปลัดกระทรวง แรงงาน กรมการจัดหางาน (ขอรับไปพิจารณา)	ยังจัดเก็บไม่ได้ใน ลักษณะการ ลงทะเบียน
	4) แรงงานต่างด้าว หรือแรงงานข้ามชาติ	จำนวนคนต่างด้าวที่ได้รับใบอนุญาตทำงานคงเหลือจำแนกตามสัญชาติ อุตสาหกรรม อาชีพ พื้นที่ ภาษาที่ใช้ในการสื่อสาร (ILO ขอเพิ่มภาษาที่ใช้ในการสื่อสารโดยเฉพาะ อ่านเขียนภาษาไทย)		กรมการจัดหางาน (ขอไปพิจารณาในเรื่องการ จำแนก)	มี พรบ.การทำงาน ของคนต่างด้าว พ.ศ.2551
		จำนวนคนต่างด้าวที่ผ่านการพิสูจน์สัญชาติและได้รับใบอนุญาตทำงาน		กรมการจัดหางาน	
		จำนวนคนต่างด้าวที่นำเข้าตาม MOU และได้รับใบอนุญาตทำงาน โดยจำแนกประเภทคนต่างด้าวราย มาตราตามพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. 2551		กรมการจัดหางาน	

โครงสร้างสถิติทางการ	ชื่อสถิติทางการ	รายการสถิติทางการ	ความถี่ในการเผยแพร่	หน่วยงานรับผิดชอบ	หมายเหตุ
		จำนวนคนต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองตามมติคณะรัฐมนตรี 3 สัญชาติ (พม่า ลาวและกัมพูชา) ที่ได้รับใบอนุญาตทำงาน		กรมการจัดหางาน	<p>ในอนาคตจะไม่จัดเก็บ (ที่ประชุมขอให้เก็บข้อมูลนี้ไว้ก่อน)</p> <p>ควรใช้คำว่าแรงงานต่างด้าวหรือแรงงานข้ามชาติ เนื่องจากจะไม่มีการจัดเก็บข้อมูลแรงงานต่างด้าวแล้ว ทั้งนี้ ตั้งแต่ ก.พ. 2555 แรงงานต่างด้าวที่เข้ามาทำงานในประเทศไทยจะต้องเป็นแรงงานที่เข้าเมืองอย่างถูกกฎหมายเท่านั้น ดังนั้นต่อไปแรงงานต่างด้าวที่จะเข้ามาทำงานในประเทศไทยต้องเข้ามาตามบันทึก</p>

โครงสร้างสถิติทางการ	ชื่อสถิติทางการ	รายการสถิติทางการ	ความถี่ในการเผยแพร่	หน่วยงานรับผิดชอบ	หมายเหตุ
					ความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านการจ้างแรงงานระหว่างรัฐ (MOU) ที่ไทยได้ทำไว้กับพม่า ลาว และกัมพูชา เท่านั้น
	5) แรงงานผู้สูงอายุ	จำนวนผู้สูงอายุที่ทำงาน จำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จ เพศ กลุ่มอายุ* สถานภาพการทำงาน อุตสาหกรรม อาชีพ ภาค เขตการปกครอง	รายปี	สำนักงานสถิติแห่งชาติ (การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร)	* ที่ประชุม Working session ขอเพิ่ม
		จำนวนผู้สูงอายุที่ทำงาน ใน/นอกระบบ จำแนกตามการได้รับบาดเจ็บหรืออุบัติเหตุจากการทำงาน กลุ่มอายุ*	รายปี	สำนักงานสถิติแห่งชาติ (การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร)	* ที่ประชุม Working session ขอเพิ่ม
		จำนวนผู้สูงอายุที่ทำงานจำแนกตามชั่วโมงการทำงาน กลุ่มอายุ*	รายปี	สำนักงานสถิติแห่งชาติ (การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร)	* ที่ประชุม Working session ขอเพิ่ม
		ค่าจ้าง/เงินเดือนเฉลี่ยของผู้สูงอายุที่ทำงาน ใน/นอกระบบ จำแนกตามภาคเศรษฐกิจสำคัญ (ภาคการค้าและบริการ ภาคการผลิต ภาค	รายปี	สำนักงานสถิติแห่งชาติ (การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร)	

โครงสร้างสถิติทางการ	ชื่อสถิติทางการ	รายการสถิติทางการ	ความถี่ในการเผยแพร่	หน่วยงานรับผิดชอบ	หมายเหตุ
		เกษตรกรรม)			
	6) แรงงานผู้พิการ	จำนวนประชากรที่พิการอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป จำแนกตามเพศ กลุ่มอายุ ระดับการศึกษา กำลังเรียน เขตการปกครอง และภาค	ทุก 5 ปี	สำนักงานสถิติแห่งชาติ (การสำรวจความพิการ)	
		จำนวนประชากรที่พิการอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป ที่ทำงาน จำแนกตามอาชีพ เพศ กลุ่มอายุ เขตการปกครอง และภาค	ทุก 5 ปี	สำนักงานสถิติแห่งชาติ (การสำรวจความพิการ)	
		จำนวนประชากรที่พิการอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป ที่ทำงาน จำแนกตามตำแหน่งงาน			* ที่ประชุม Working session ขอเพิ่ม
		จำนวนประชากรที่พิการอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป ที่กำลังหางานทำ จำแนกตามเพศและเขตการปกครอง	ทุก 5 ปี	สำนักงานสถิติแห่งชาติ (การสำรวจความพิการ)	ผู้ประกอบการที่มี ลูกจ้าง 100 คน ต้องจ้างผู้พิการ 1 คน แต่ไม่สามารถ ว่าจ้างผู้พิการมา ทำงานได้ตามที่ กฎหมายกำหนด สสช. สำรวจความ พิการ แสดง ภาพรวม จึงไม่

โครงสร้างสถิติทางการ	ชื่อสถิติทางการ	รายการสถิติทางการ	ความถี่ในการเผยแพร่	หน่วยงานรับผิดชอบ	หมายเหตุ
					สามารถระบุผู้ พิจารณาบุคคล พม. ลงทะเบียนรับ เบี่ยฯ ผู้พิจารณา จึงมี ข้อมูลเฉพาะผู้มา ลงทะเบียนและไม่ ทราบว่าการ ทำงานหรือไม่ นิยามความพิจารณา ของ สสช. และ พม. แตกต่างกัน
	7) แรงงานไทยในต่างประเทศ	จำนวนคนงานที่ได้รับอนุญาตให้ เดินทางไปทำงานที่ต่างประเทศ จำแนกตามประเภทการเดินทาง		กรมการจัดหางาน	
	8) ประมาณการรายได้ที่คนไทย ในต่างประเทศส่งกลับ	ประมาณการรายได้ที่คนงานไทยใน ต่างประเทศส่งกลับ		ธนาคารแห่งประเทศไทย	
2. ความต้องการในตลาดแรงงาน/ อุปสงค์ของแรงงานและการส่งเสริมการมีงานทำ					
2.1 ความต้องการแรงงาน	1) ความต้องการแรงงาน	ความต้องการแรงงานจำแนกตาม หมวดอาชีพ (จังหวัด ภาค อุตสาหกรรม) สภาอุตสาหกรรม		กรมการจัดหางาน	
	2) ประมาณการความต้องการ แรงงาน	ประมาณการความต้องการแรงงาน จำแนกตามอุตสาหกรรม อาชีพ	ทุก 2 ปี	สำนักเศรษฐกิจการแรงงาน ส.ป.กระทรวงแรงงาน	สำรวจความ ต้องการแรงงาน

โครงสร้างสถิติทางการ	ชื่อสถิติทางการ	รายการสถิติทางการ	ความถี่ในการเผยแพร่	หน่วยงานรับผิดชอบ	หมายเหตุ
	3) จำนวนแรงงานที่บริษัทขอรับการส่งเสริมการลงทุนต้องการ	จำนวนแรงงานที่บริษัทขอรับการส่งเสริมต้องการ จำแนกตามระดับการศึกษา (ป.ตรีขึ้นไป/ ปวช.,ปวส./ ป.6-ม.6/ อื่นๆ) สาขาวิชาชีพ อุตสาหกรรม พื้นที่เขตส่งเสริมการลงทุน และนิคมอุตสาหกรรม		สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน	บริษัทขอรับการส่งเสริมฯ ต้องกรอกแบบรายการความต้องการใช้สาธารณูปโภคและความต้องการทางด้านแรงงาน
	4) ตำแหน่งงานว่าง	จำนวนตำแหน่งงานว่าง จำแนกตามอาชีพ วุฒิการศึกษา อายุ อุตสาหกรรม รายจังหวัด		กรมการจัดหางาน	สภาอุตสาหกรรมต้องการข้อมูล
2.2 การส่งเสริมการมีงานทำ	1) ชั่วโมงการทำงาน	จำนวนผู้มีงานทำ จำแนกตาม ชม.การทำงานต่อสัปดาห์	รายเดือน รายไตรมาส รายปี	สำนักงานสถิติแห่งชาติ (การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร)	
	2) การทำงานต่ำกว่าระดับ	จำนวนผู้มีงานทำ ที่ทำงานน้อยกว่า 35 ชม.ต่อสัปดาห์และพร้อมที่จะทำงานเพิ่ม	รายเดือน รายไตรมาส รายปี	สำนักงานสถิติแห่งชาติ (การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร)	
	3) ค่าจ้างเฉลี่ยของลูกจ้าง	ค่าจ้างเฉลี่ยของลูกจ้าง (Average wages and salaries) จำแนกตามระดับการศึกษา เพศ กลุ่มอายุ ภาคเขตการปกครอง	รายเดือน รายไตรมาส รายปี	สำนักงานสถิติแห่งชาติ (การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร)	
	4) ค่าจ้างที่แท้จริงของผู้มีงานทำ	รายได้ที่แท้จริงของผู้มีงานทำ (Real earnings per worker)	รายปี	สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	(มาจากบัญชีประชาชาติ)

โครงสร้างสถิติทางการ	ชื่อสถิติทางการ	รายการสถิติทางการ	ความถี่ในการเผยแพร่	หน่วยงานรับผิดชอบ	หมายเหตุ
	5) ค่าจ้างรายอาชีพ	ค่าจ้างรายอาชีพ จำแนกตามภาคการผลิต (เกษตร อุตสาหกรรม บริการ) ภาค และรายอุตสาหกรรม เพศ	รายปี	กรมการจัดหางาน (กองวิจัยตลาดแรงงาน)	
	6) ค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ	อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ	รายปี	สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน	
	7) การบรรจุงาน	จำนวนการบรรจุงาน จำแนกตามอาชีพ วุฒิการศึกษา อายุ เพศ	รายปี	กรมการจัดหางาน	
3. การพัฒนาฝีมือและศักยภาพแรงงาน					
3.1 ความต้องการพัฒนาขีดความสามารถ	1) แรงงานที่ต้องการพัฒนาขีดความสามารถ	จำนวนแรงงานที่ต้องการพัฒนาขีดความสามารถของตนเอง จำแนก เพศ กลุ่มอายุ ระดับการศึกษา หลักสูตรที่ต้องการพัฒนา ภาค จังหวัด เขตการปกครอง		สำนักงานสถิติแห่งชาติ (การสำรวจความต้องการพัฒนาขีดความสามารถของประชากร)	
3.2 การพัฒนาฝีมือแรงงาน	2) แรงงานที่ได้รับการพัฒนาฝีมือ	1)จำนวนแรงงานที่ได้รับการพัฒนาฝีมือแรงงานและได้งานทำ (จำแนกตามกิจกรรมการฝึกหลัก ภาค และ เพศ)	รายเดือน รายปี	กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน	
		2)จำนวนแรงงานที่ได้รับการฝึกเตรียมเข้าทำงาน (จำแนกตามภาค กลุ่มสาขาอาชีพ และเพศ)	รายเดือน รายปี	กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน	
		3)จำนวนแรงงานที่ได้รับการฝึกยกระดับฝีมือ (จำแนกตามภาค กลุ่มสาขาอาชีพ และเพศ)	รายเดือน รายปี	กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน	

โครงสร้างสถิติทางการ	ชื่อสถิติทางการ	รายการสถิติทางการ	ความถี่ในการเผยแพร่	หน่วยงานรับผิดชอบ	หมายเหตุ
		4)จำนวนแรงงานที่ได้รับการฝึกอาชีพเสริม (จำแนกตามภาค กลุ่มสาขาอาชีพ และเพศ)	รายเดือน รายปี	กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน	
		5)จำนวนแรงงานที่ได้รับการพัฒนาฝีมือแรงงาน (จำแนกตามกิจกรรมการฝึกหลัก กลุ่มสาขาอาชีพ และเพศ)	รายเดือน รายปี	กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน	
		6)จำนวนแรงงานที่ได้รับการพัฒนาฝีมือแรงงาน (จำแนกตามกลุ่มสาขาอาชีพ กลุ่มอุตสาหกรรม และเพศ)	รายเดือน รายปี	กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน	
		7)จำนวนแรงงานที่ได้รับการพัฒนาฝีมือแรงงาน (จำแนกตามกลุ่มสาขาอาชีพ ช่วงอายุ และเพศ)	รายเดือน รายปี	กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน	
		8)จำนวนแรงงานที่ได้รับการพัฒนาฝีมือแรงงาน (จำแนกตามกลุ่มสาขาอาชีพ ระดับการศึกษา และเพศ)	รายเดือน รายปี	กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน	
	3) แรงงานที่ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน	1)จำนวนแรงงานที่ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (จำแนกตามภาค กลุ่มสาขาอาชีพ ระดับ และเพศ)	รายเดือน รายปี	กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน	
		2)จำนวนแรงงานที่ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน (จำแนกตามประเภทการทดสอบ ภาค และเพศ)	รายเดือน รายปี	กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน	

โครงสร้างสถิติทางการ	ชื่อสถิติทางการ	รายการสถิติทางการ	ความถี่ในการเผยแพร่	หน่วยงานรับผิดชอบ	หมายเหตุ
		3)จำนวนแรงงานที่ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (จำแนกตามภาค กลุ่มสาขาอาชีพและเพศ)	รายเดือน รายปี	กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน	
		4)จำนวนแรงงานที่ผ่านการทดสอบฝีมือคนหางานเพื่อไปทำงานในต่างประเทศ (จำแนกตามภาค กลุ่มสาขาอาชีพและเพศ)	รายเดือน รายปี	กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน	
		5)จำนวนแรงงานที่ผ่านการทดสอบฝีมือแรงงานตามความต้องการของสถานประกอบการ (จำแนกตามภาค กลุ่มสาขาอาชีพและเพศ)	รายเดือน รายปี	กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน	
		6)จำนวนแรงงานที่ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (จำแนกตามกลุ่มสาขาอาชีพ กลุ่มอุตสาหกรรม และเพศ)	รายเดือน รายปี	กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน	
		7)จำนวนแรงงานที่ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (จำแนกตามกลุ่มสาขาอาชีพ ช่วงอายุ และเพศ)	รายเดือน รายปี	กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน	
		8)จำนวนแรงงานที่ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (จำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรม ระดับการศึกษา และเพศ)	รายเดือน รายปี	กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน	

โครงสร้างสถิติทางการ	ชื่อสถิติทางการ	รายการสถิติทางการ	ความถี่ในการเผยแพร่	หน่วยงานรับผิดชอบ	หมายเหตุ
		9)จำนวนแรงงานที่ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติที่บังคับใช้อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ (จำแนกตามภาค กลุ่มสาขาอาชีพ สาขาอาชีพ ระดับและเพศ)	รายเดือน รายปี	กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน	
	4) การส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานโดยภาคเอกชน	1)การพัฒนาฝีมือแรงงานโดยสถานประกอบการ (จำแนกตามภาค)	รายเดือน รายปี	กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน	
		2) การทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติของศูนย์ทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานที่ได้รับอนุญาต (จำแนกตามภาค กลุ่มสาขาอาชีพ ระดับและเพศ)	รายเดือน รายปี	กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน	
		3)การทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติของศูนย์ทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานที่ได้รับอนุญาต (จำแนกตามภาค จังหวัด ระดับและเพศ)	รายเดือน รายปี	กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน	
4. การคุ้มครองและสวัสดิการแรงงาน					
4.1 การคุ้มครองแรงงาน	1) การตรวจแรงงาน	การตรวจแรงงานทั่วราชอาณาจักร จำแนกตามขนาดสถานประกอบการ กิจการ อุตสาหกรรม จังหวัด (แห่ง/ครั้ง) และจำแนกตามประเภท ลูกจ้างประจำ รับเหมาช่วง แรงงานข้ามชาติ ลูกจ้างที่ปฏิบัติตามชิ้นงาน (คน)	รายปี	กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน (สำนักพัฒนา มาตรฐานแรงงาน) เพิ่มเติม ในแบบตรวจแรงงาน	สภาองค์กร ลูกจ้าง ขอให้ เพิ่มเติมข้อมูล เนื่องจากแรงงาน กลุ่มเหล่านี้มีมาก ขึ้น และควรได้รับ การดูแล

โครงสร้างสถิติทางการ	ชื่อสถิติทางการ	รายการสถิติทางการ	ความถี่ในการเผยแพร่	หน่วยงานรับผิดชอบ	หมายเหตุ
		การตรวจการใช้แรงงานหญิงทั่วราชอาณาจักร จำแนกตามอุตสาหกรรม และเรื่องที่ปฏิบัติไม่ถูกต้อง (แห่ง/คน)	รายปี	กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน (สำนักพัฒนามาตรฐานแรงงาน)	
		การตรวจการใช้แรงงานเด็กทั่วราชอาณาจักร จำแนกตามอุตสาหกรรม และเรื่องที่ปฏิบัติไม่ถูกต้อง (แห่ง/คน)	รายปี	กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน (สำนักพัฒนามาตรฐานแรงงาน)	
	2) ความปลอดภัยในการทำงาน	การตรวจความปลอดภัยทั่วราชอาณาจักร จำแนกตามประเภทการตรวจอุตสาหกรรม ขนาดสถานประกอบกิจการ (แห่ง/ครั้ง)	รายปี	กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน (สำนักพัฒนามาตรฐานแรงงาน)	
		สถานประกอบกิจการที่ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายความปลอดภัย จำแนกตามอุตสาหกรรมและเรื่องที่ปฏิบัติไม่ถูกต้อง (แห่ง)	รายปี	กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน (สำนักพัฒนามาตรฐานแรงงาน)	
		จำนวนสถานประกอบกิจการที่แต่งตั้งคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน	รายปี	กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน (สำนักพัฒนามาตรฐานแรงงาน)	
	3) การคุ้มครองคนหางาน	จำนวนการรับเรื่องร้องทุกข์และการช่วยเหลือคนหางานในประเทศ	รายปี	กรมการจัดหางาน	

โครงสร้างสถิติทางการ	ชื่อสถิติทางการ	รายการสถิติทางการ	ความถี่ในการเผยแพร่	หน่วยงานรับผิดชอบ	หมายเหตุ
		จำนวนการดำเนินคดีแก่ผู้ (จัดหางานในประเทศ) ที่ฝ่าฝืนกฎหมาย ในความรับผิดชอบของกรมการจัดหางาน	รายปี	กรมการจัดหางาน	
	4) การเลิกจ้างแรงงาน	จำนวนการเลิกจ้างแรงงาน จำแนกตามอุตสาหกรรม สาเหตุของการเลิกจ้าง รายเดือน จังหวัด (แห่ง/คน) และจำแนกประเภทตาม (ลูกจ้างประจำ รับเหมาช่วง แรงงานข้ามชาติ ลูกจ้างที่ปฏิบัติตามขึ้นงาน)	รายปี	กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน (เพิ่มเติมในแบบตรวจแรงงาน)	ปรับปรุงการเก็บข้อมูลการเลิกจ้างเนื่องจากปัจจุบันจัดเก็บข้อมูลจากสำนักงานใหญ่ ซึ่งรวบรวมมาจากสาขาในจังหวัดต่างๆ ทำให้ข้อมูลการเลิกจ้างสูงในจังหวัดที่เป็นที่ตั้งของสำนักงานใหญ่
	5) การเลิกจ้างในระบบประกันสังคม	การเลิกจ้างในระบบประกันสังคม จำแนกตามสาเหตุของการเลิกจ้าง		สำนักงานประกันสังคม	
4.2 สวัสดิการแรงงาน	6) สวัสดิการนอกเหนือกฎหมาย	การส่งเสริมการจัดสวัสดิการนอกเหนือกฎหมายทั่วราชอาณาจักร จำแนกตามประเภทสวัสดิการ ขนาดของสถานประกอบกิจการ (แห่ง/คน)	รายปี	กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน	
4.3 แรงงานสัมพันธ์	ข้อพิพาทแรงงาน	การแจ้งข้อเรียกร้อง จำแนกตามลักษณะสถานประกอบกิจการ (แห่ง/ครั้ง)	รายปี	กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน	

โครงสร้างสถิติทางการ	ชื่อสถิติทางการ	รายการสถิติทางการ	ความถี่ในการเผยแพร่	หน่วยงานรับผิดชอบ	หมายเหตุ
		การพิพาทแรงงาน การนัดหยุดงาน และการปิดงาน จำแนกตามอุตสาหกรรม (แห่ง/ครั้ง/คน)	รายปี	กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน	
		ข้อพิพาทแรงงาน จำแนกตามอุตสาหกรรมและประเภทข้อเรียกร้อง (แห่ง/ครั้ง/ข้อเรียกร้อง)	รายปี	กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน	
		การชี้ขาดข้อพิพาทแรงงานจำแนกตามประเภทการชี้ขาด (เรื่อง/คน)	รายปี	กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน	
	การผลงาน	จำนวนลูกจ้างที่ผลงาน จำแนกตาม.....		กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน	
		จำนวนวันที่สูญเสียจากการผลงาน จำแนกตาม.....		กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน	
	คดีแรงงาน	จำนวนข้อขัดแย้งระหว่างนายจ้างและลูกจ้าง จำแนกรายเดือน (แห่ง/ครั้ง/คน)	รายปี	กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน	
		จำนวนข้อขัดแย้งและผลการแก้ไขระงับข้อขัดแย้ง จำแนกรายจังหวัด (แห่ง/ครั้ง/คน)	รายปี	กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน	
		จำนวนข้อหาในคดีที่เข้าสู่ศาลแรงงานกลาง จำแนกตามข้อหาในคดี	รายปี	กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน	
	องค์กรแรงงาน	จำนวนองค์กรแรงงานทั่วราชอาณาจักร	รายปี	กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน	
		จำนวนสหภาพแรงงานทั่วราชอาณาจักร จำแนกตามประเภท	รายปี	กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน	

โครงสร้างสถิติทางการ	ชื่อสถิติทางการ	รายการสถิติทางการ	ความถี่ในการเผยแพร่	หน่วยงานรับผิดชอบ	หมายเหตุ
		ของการจดทะเบียน			
		จำนวนคณะกรรมการลูกจ้างในกิจการเอกชน จำแนกรายจังหวัด	รายปี	กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน	
5. การประกันสังคม					
5.1 สถานประกอบการและ ผู้ประกันตน	สถานประกอบการ	จำนวนสถานประกอบการและ ผู้ประกันตนตามมาตรา 33 จำแนกรายจังหวัด ขนาดสถานประกอบการ (แห่ง/คน)	รายปี	สำนักงานประกันสังคม	
	ผู้ประกันตน	จำนวนผู้ประกันตนตามมาตรา 33 จำแนกตามอายุ เพศ ค่าจ้าง	รายปี	สำนักงานประกันสังคม	
		จำนวนผู้ประกันตนตามมาตรา 39 จำแนกตามอายุและเพศ	รายปี	สำนักงานประกันสังคม	
		จำนวนผู้ประกันตนตามมาตรา 40 จำแนกตามอายุและเพศ	รายปี	สำนักงานประกันสังคม	
5.2 การใช้บริการกองทุน ประกันสังคม	การใช้บริการของผู้ประกันตน	จำนวนการใช้บริการของผู้ประกันตน แต่ละกรณี (เจ็บป่วย คลอดบุตร ทุพพลภาพ ตาย สงเคราะห์บุตร ชราภาพ ว่างงาน) จำแนกรายเดือน จังหวัด (ครั้ง)	รายปี	สำนักงานประกันสังคม	กรณีว่างงานนับ จำนวนผู้มา รายงานตัวแต่ละ เดือน (เฉพาะ ผู้ประกันตนมาตรา 33)
		จำนวนการใช้บริการกรณีเจ็บป่วย ฉุกเฉิน และอุบัติเหตุ จำแนกราย เดือน จังหวัด (ครั้ง)	รายปี	สำนักงานประกันสังคม	

โครงสร้างสถิติทางการ	ชื่อสถิติทางการ	รายการสถิติทางการ	ความถี่ในการเผยแพร่	หน่วยงานรับผิดชอบ	หมายเหตุ
		จำนวนการใช้บริการในโรงพยาบาล ของผู้ประกันตน รายเดือน (ครั้ง)	รายปี	สำนักงานประกันสังคม	ในกรณีที่ผู้ป่วยใน ให้ รพ. ส่งไปที่ สปส (สปสช)
		จำนวนผู้เบิกค่าทดแทนการขาด รายได้กรณีเจ็บป่วย จำแนกรายเดือน	รายปี	สำนักงานประกันสังคม	
		จำนวนลูกจ้างที่ประสบอันตรายหรือ เจ็บป่วยเนื่องจากการทำงานจำแนก ตามความรุนแรง กลุ่มอายุ ประเภท กิจการ ขนาดสถานประกอบการ จังหวัด	รายปี	สำนักงานกองทุนเงิน ทดแทน สำนักงาน ประกันสังคม	
6. ตัวชี้วัด					
1. กำลังแรงงาน/อุปทานของแรงงาน					
		อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน จำแนกตามภาค เขตการปกครอง เพศ กลุ่มอายุ และระดับการศึกษาที่ สำเร็จ	รายปี	สำนักงานสถิติแห่งชาติ (จัดเก็บ) และสำนักงาน ปลัดกระทรวงแรงงาน (ผู้ให้ ข้อมูล)	
		อัตราการมีงานทำต่อประชากร จำแนกตามภาค เขตการปกครอง ประเภทอุตสาหกรรม เพศ กลุ่มอายุ และระดับการศึกษาที่สำเร็จ	รายปี	สำนักงานสถิติแห่งชาติ (จัดเก็บ) และสำนักงาน ปลัดกระทรวงแรงงาน (ผู้ให้ ข้อมูล)	
		อัตราการมีงานทำของแรงงานสูงอายุ จำแนกตามเพศ	รายปี	สำนักงานสถิติแห่งชาติ	
		ร้อยละผู้มีงานทำ จำแนกตามภาค เขตการปกครอง เพศ กลุ่มอายุ	รายปี	สำนักงานสถิติแห่งชาติ (จัดเก็บ) และสำนักงาน	

โครงสร้างสถิติทางการ	ชื่อสถิติทางการ	รายการสถิติทางการ	ความถี่ในการเผยแพร่	หน่วยงานรับผิดชอบ	หมายเหตุ
		สถานภาพการทำงาน ระดับการศึกษา ที่สำเร็จ และภาคทางเศรษฐกิจ		ปลัดกระทรวงแรงงาน (ผู้ใช้ ข้อมูล)	
		อัตราการทำงาน จำแนกตาม สถานภาพการทำงาน	รายปี	สำนักงานสถิติแห่งชาติ	
		อัตราการจ้างงานแบบไม่เต็มเวลา จำแนกตามภาค เขตการปกครอง เพศ กลุ่มอายุ ระดับการศึกษาที่สำเร็จ	รายปี	สำนักงานสถิติแห่งชาติ (จัดเก็บ) และสำนักงาน ปลัดกระทรวงแรงงาน (ผู้ใช้ ข้อมูล)	
		อัตราการทำงานดําระดับดําน้ําชั่วโมง การทำงาน จำแนกตามเพศ	รายปี	สำนักงานสถิติแห่งชาติ	
		อัตราการว่างงาน จำแนกตามภาค เขตการปกครอง เพศ กลุ่มอายุ และ ระดับการศึกษาที่สำเร็จ	รายปี	สำนักงานสถิติแห่งชาติ (จัดเก็บ) และสำนักงาน ปลัดกระทรวงแรงงาน (ผู้ใช้ ข้อมูล)	
		อัตราการว่างงานวัยเยาวชน จำแนก ตามภาค เขตการปกครอง เพศ กลุ่ม อายุ และระดับการศึกษาที่สำเร็จ	รายปี	สำนักงานสถิติแห่งชาติ	
		อัตราการว่างงานวัยผู้ใหญ่ จำแนก ตามเพศ	รายปี	สำนักงานสถิติแห่งชาติ	
		อัตราส่วนของอัตราการว่างงานวัย เยาวชนต่ออัตราการว่างงานวัยผู้ใหญ่ จำแนกตามเพศ	รายปี	สำนักงานสถิติแห่งชาติ	
		อัตราส่วนการว่างงานวัยเยาวชนต่อ การว่างงานรวม จำแนกตามเพศ	รายปี	สำนักงานสถิติแห่งชาติ	

โครงสร้างสถิติทางการ	ชื่อสถิติทางการ	รายการสถิติทางการ	ความถี่ในการเผยแพร่	หน่วยงานรับผิดชอบ	หมายเหตุ
		อัตราการว่างงานระยะยาวจำแนกตามภาค เขตการปกครอง เพศ กลุ่มอายุ ระดับการศึกษาที่สำเร็จ	รายปี	สำนักงานสถิติแห่งชาติ (จัดเก็บ) และสำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน (ผู้ใช้ข้อมูล)	
		ร้อยละของแรงงานนอกระบบจำแนกตามเพศ เขตการปกครอง ระดับการศึกษาที่สำเร็จ อาชีพ อุตสาหกรรม และจำนวนชั่วโมงการทำงาน		สำนักงานสถิติแห่งชาติ (จัดเก็บ) และสำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน (ผู้ใช้ข้อมูล)	
2. ความต้องการในตลาดแรงงาน/อุปสงค์ของแรงงานและการส่งเสริมการมีงานทำ					
		อัตราการบรรจุงานต่อผู้สมัครงานจำแนกตามเพศ (เพิ่มการจำแนกการศึกษา เขตการปกครอง) ILO		กรมการจัดหางาน	ILO ขอเพิ่มข้อ
		อัตราการบรรจุงานต่อตำแหน่งงานว่าง จำแนกตามเพศ (เพิ่มการจำแนกการศึกษา เขตการปกครอง) ILO		กรมการจัดหางาน	ILO ขอเพิ่มข้อ
		อัตราการเข้า ออกงาน (Turn over rate) รายไตรมาส		กรมการจัดหางาน	
3. การพัฒนาฝีมือและศักยภาพแรงงาน					
		ร้อยละของประชากรในวัยแรงงาน (อายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป) ที่ต้องการพัฒนาขีดความสามารถของตนเอง จำแนกตามสาขาวิชาที่ต้องการพัฒนา เพศ และเขตการปกครอง		สำนักงานสถิติแห่งชาติ (การสำรวจความต้องการพัฒนาขีดความสามารถของประชากร)	

โครงสร้างสถิติทางการ	ชื่อสถิติทางการ	รายการสถิติทางการ	ความถี่ในการเผยแพร่	หน่วยงานรับผิดชอบ	หมายเหตุ
		ผลิตภาพแรงงานเฉลี่ยต่อคน จำแนกตามอุตสาหกรรม	รายไตรมาส	สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	
		ผลิตภาพแรงงานเฉลี่ยต่อชั่วโมง จำแนกตามอุตสาหกรรม	รายไตรมาส	สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	ธนาคารแห่งประเทศไทยขอเพิ่ม
		อัตราการผ่านการฝึกอบรมพัฒนาฝีมือเพื่อเพิ่มโอกาสในการประกอบอาชีพ จำแนกตามเพศ		กรมการพัฒนาฝีมือแรงงาน	
		อัตราการผ่านการฝึกอบรมพัฒนาฝีมือและศักยภาพแรงงานก่อนเข้าสู่ตลาดแรงงาน จำแนกตามเพศ		กรมการพัฒนาฝีมือแรงงาน	
		อัตราการสำเร็จการฝึกยกระดับฝีมือแรงงาน		กรมการพัฒนาฝีมือแรงงาน	
		อัตราการผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน จำแนกตามเพศ		กรมการพัฒนาฝีมือแรงงาน	
4. การคุ้มครองและสวัสดิการแรงงาน					
		ร้อยละของแรงงานนอกระบบจำแนกตามปัญหาของความไม่ปลอดภัยจากการทำงาน เพศ และเขตการปกครอง	รายปี	สำนักงานสถิติแห่งชาติ (การสำรวจแรงงานนอกระบบ)	
		อัตราการประสบอันตรายและเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงานต่อลูกจ้าง 1,000 ราย		กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน สำนักงานประกันสังคม	

โครงสร้างสถิติทางการ	ชื่อสถิติทางการ	รายการสถิติทางการ	ความถี่ในการเผยแพร่	หน่วยงานรับผิดชอบ	หมายเหตุ
5. การประกันสังคม		อัตราแรงงานที่เป็นผู้ประกันตน (จำแนกตามภาคสมัครใจ ม.33 ม.39 ม.40)		สำนักงานประกันสังคมและ สำนักงานสถิติแห่งชาติ	
6. ตัวชี้วัดอื่นๆ		อัตราเพิ่มของผลิตภัณฑ์มวลรวม (GDP) ต่อผู้มีงานทำ		สำนักบัญชีประชาชาติ สำนักงานคณะกรรมการ พัฒนาการเศรษฐกิจและ สังคมแห่งชาติ	
		สัดส่วนของผู้มีงานทำที่ได้รับค่าจ้าง น้อยกว่า 1 ดอลลาร์ต่อวัน (ร้อยละ)			
		สัดส่วนผู้ทำงานที่ยากจน		สำนักงานคณะกรรมการ พัฒนาการเศรษฐกิจและ สังคมแห่งชาติ	
		อัตราการเปลี่ยนแปลงค่าจ้างขั้นต่ำ รายจังหวัด	รายปี	สำนักงานปลัดกระทรวง แรงงาน	
		อัตราการเปลี่ยนแปลงค่าจ้างขั้นต่ำ รายจังหวัดเทียบกับอัตราการ เปลี่ยนแปลงของดัชนีราคาผู้บริโภค รายจังหวัด	รายปี	สำนักงานปลัดกระทรวง แรงงาน	

บทที่ 4

สถานการณ์และแนวทางการพัฒนาสถิติสาขาแรงงาน

ในการกำหนดแนวทางการพัฒนาสถิติทางการจำเป็นต้องทราบถึงสถานการณ์ของสถิติทางการในปัจจุบัน ซึ่งพิจารณาโดยสังเขปได้สองด้าน คือ ด้านการผลิตสถิติทางการ และด้านความพร้อมของหน่วยสถิติ

ด้านการผลิตสถิติทางการ ตัวอย่างสถานการณ์และแนวทางการพัฒนา เช่น

- การบริหารจัดการ - รายการสถิติที่ยังไม่มีผู้รับผิดชอบจัดทำ หรือ สถิติรายการเดียวกันที่มีผู้รับผิดชอบจัดทำมากกว่า 1 หน่วยงาน เป็นต้น
- การผลิต/จัดทำสถิติ - รายการสถิติยังไม่ครอบคลุม ไม่ถูกต้องแม่นยำ จำเป็นต้องพัฒนาวิธีการจัดทำให้ถูกต้องตามมาตรฐานสากล หรือรายการสถิติยังไม่ได้จำแนกมิติต่างๆ ที่จำเป็นต่อการนำไปใช้ประโยชน์ เช่น จำแนกเพศ จำแนกกลุ่มอายุ หรือรายการสถิติยังไม่ได้นำเสนอในระดับที่จำเป็นต่อการใช้ประโยชน์ เช่น นำเสนอระดับจังหวัด หรือรายการสถิติยังไม่ได้มีการประมวลผลอย่างสม่ำเสมอ ยังขาดช่องทางการเผยแพร่ หรือเผยแพร่ไม่สม่ำเสมอ ล้าช้า เป็นต้น

ด้านความพร้อมของหน่วยสถิติ หน่วยสถิติ หมายถึง หน่วยงานที่ทำหน้าที่รับผิดชอบสถิติทางการของหน่วยงาน โดยอาจเป็นหน่วยที่ผลิตข้อมูลสถิติเองหรือรวบรวมข้อมูลจากภายในหน่วยงานหรือนำข้อมูลของหน่วยงานอื่นมาประมวลเป็นสถิติ สถานการณ์และแนวทางการพัฒนาหน่วยสถิติสามารถพิจารณาได้ดังต่อไปนี้

- บุคลากร เช่น การมีจำนวนบุคลากรจำกัด บุคลากรมีความรู้ความเชี่ยวชาญไม่เพียงพอ เป็นต้น
- เครื่องมือในการผลิต/จัดทำสถิติหรือการเผยแพร่ เช่น ซอฟต์แวร์ในการประมวลผลคอมพิวเตอร์ ระบบต่างๆ เป็นต้น
- ทรัพยากรสนับสนุน เช่น งบประมาณ นโยบาย การอบรม การจัดจ้างหน่วยงานภายนอก เป็นต้น

4.1 สถานการณ์และแนวทางการพัฒนาการผลิตสถิติทางการสาขาแรงงาน

โครงสร้างสถิติ ทางการ	ชื่อสถิติทางการ	รายการสถิติทางการ	สถานการณ์สถิติทางการ	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงาน รับผิดชอบ

4.2 สถานการณ์และแนวทางการพัฒนาความพร้อมของหน่วยสถิติ

4.2.1 สรุปสถานการณ์ของหน่วยงานสถิติ

ในภาพรวมการดำเนินงานสถิติสาขาแรงงานของหน่วยสถิติต่างๆ มีจุดแข็งและข้อจำกัด ดังนี้

ตัวอย่าง เช่น จุดแข็งและข้อจำกัดด้านการประสานงาน บุคลากร และงบประมาณ คุณภาพและวิธีการดำเนินงาน การขาดหน่วยงานกลางวางระบบ ข้อจำกัดทางนโยบาย กฎหมาย ระเบียบ ฯลฯ

(ข้อมูลจากอนุกรรมการสถิติสาขา)

4.2.2 แนวทางการพัฒนาความพร้อมของหน่วยสถิติสาขาแรงงาน

การพัฒนาหน่วยสถิติสาขาแรงงาน ควรกำหนดแนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ดังนี้

.....

.....

ตัวอย่างเช่น การพัฒนากลไกประสานงาน บุคลากร และงบประมาณ การจัดให้มีการประเมินคุณภาพสถิติ และหน่วยสถิติ การเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยน การสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ฯลฯ

(ข้อมูลจากอนุกรรมการสถิติสาขา)

4.3 แผนปฏิบัติการพัฒนาสถิติทางการสาขาแรงงาน พ.ศ. 2555-2558

คณะกรรมการสถิติสาขาแรงงาน ได้กำหนดโครงการ/กิจกรรมที่ควรดำเนินการเพื่อพัฒนาสถิติทางการและหน่วยสถิติในปีงบประมาณ พ.ศ. 2555-2558 ดังนี้

4.3.1 แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาการผลิตสถิติทางการสาขาแรงงาน

สถิติทางการ	โครงการ/ กิจกรรม	ปีงบประมาณ พ.ศ.				หน่วยงาน รับผิดชอบ
		2555	2556	2557	2558	
1)						
2)						
3)						

4.3.2 แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาหน่วยสถิติสาขาแรงงาน

	โครงการ/ กิจกรรม	ปีงบประมาณ พ.ศ.				หน่วยงาน รับผิดชอบ
		2555	2556	2557	2558	
1)						
2)						
3)						

บรรณานุกรม

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (2555-2558). กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการ
พัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550. [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก :

<http://www.ombudsman.go.th/10/documents/law/Constitution2550.pdf> (วันที่ค้นข้อมูล :
9 กันยายน 2554).

ภาคผนวก

ทะเบียนสถิติทางการ (Official Statistics Profile)

สถิติสาขา.....

1. ชื่อสถิติทางการ :

2. รายการข้อมูล

รายการข้อมูล	มิติ และระดับ การจำแนกข้อมูล*	หน่วยสถิติ ที่ผลิตข้อมูล	สาขาสถิติ
2.1			
2.2			
2.3			
2.4			
2.5			

* มิติ เช่น กลุ่มอายุ เพศ ฯลฯ

ระดับการจำแนกข้อมูล เช่น ประเทศ ภาค จังหวัด เขตการปกครอง ฯลฯ

3. รายการข้อมูลที่ใช้ในการคำนวณ (เฉพาะกรณีเป็นตัวชี้วัด) :

ลำดับ	รายการข้อมูล	หน่วยสถิติ ที่ผลิตข้อมูล	สาขาสถิติ
a			
b			
c			
d			
e			

** ในกรณีที่เป็นตัวชี้วัดที่คำนวณจากรายการข้อมูลมากกว่า 1 ข้อมูล ให้ระบุรายการข้อมูลทั้งหมดที่ใช้ในการคำนวณ

หน่วยสถิติที่ผลิตข้อมูล และสาขาสถิติของแต่ละรายการข้อมูล

วิธีการคำนวณ :

4. ชื่อโครงการ/งาน :

5. พรบ./กฎหมายที่รองรับโครงการ/งาน :

6. การจัดทำข้อมูล

6.1 มาตรฐานการจัดหมวดหมู่ที่ใช้ :

6.2 วิธีการเก็บข้อมูล (ถ้าเป็นการรวบรวมรายงานจากหน่วยงาน ให้ระบุชื่อแบบรายงาน) :

6.3 ความถี่ในการเก็บข้อมูล :

6.4 ความถี่ในการประมวลผลข้อมูล :

7. การเผยแพร่ข้อมูล

7.1 วิธีการเผยแพร่ข้อมูล :

7.2 ความถี่ในการเผยแพร่ข้อมูล :

7.3 วันเดือนปีล่าสุดในการเผยแพร่ข้อมูล :

8. รูปแบบการจัดเก็บข้อมูล :

9. ผู้รับผิดชอบประสานงาน

ชื่อ :

ตำแหน่ง :

กระทรวง :

กรม/หน่วยงาน :

สำนัก/ศูนย์/กองที่ปฏิบัติงาน :

กลุ่ม/ฝ่าย :

โทรศัพท์ :

โทรสาร :

E-mail address :

10. คำนิยามสำคัญที่เกี่ยวข้อง :

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ทะเบียนหน่วยสถิติ (Statistical Units Profile)

1. ข้อมูลหน่วยสถิติ

กระทรวง :

กรม/หน่วยงาน :

หน่วยสถิติ :

สำนัก/ศูนย์/กอง :

ผู้รับผิดชอบ/ประสานงาน

ชื่อ :

ตำแหน่ง :

โทรศัพท์ :

โทรสาร :

E-mail :

สาขาสถิติ :

ชื่อสถิติทางการ (Official Statistics)

2. ข้อมูลงบประมาณและบุคลากรในการดำเนินงานด้านสถิติ

2.1 งบประมาณในการดำเนินงานด้านสถิติ

จำนวน

บาท/ปี

2.2 บุคลากรในการดำเนินงานด้านสถิติ

จำนวน

คน

ตำแหน่ง	จำนวน (คน)

3. ปัญหา/อุปสรรคในการผลิตข้อมูลสถิติการผลิตข้อมูลสถิติ

1. _____
2. _____
3. _____

4. การใช้ข้อมูลสถิติในการตัดสินใจเชิงนโยบาย

4.1 ข้อมูลสถิติที่หน่วยงานใช้

<u>ข้อมูล</u>	<u>แหล่งที่มา</u>

4.2 ปัญหา/อุปสรรคในการใช้ข้อมูลสถิติ

1. _____
2. _____
3. _____